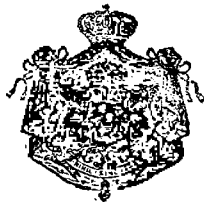

REGATUL ROMANIEI

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMÂNIEI
45 lei pe an; 22 lei, 50 b. pe 6 luni.
Primăriile rurale 36 lei pe an.
Abonamentele încep din Antăia și a fie-cărei luni.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂȚATE
60 lei pe an; 35 lei pe 6 luni.
Abonamentele se pot face la biourile postale.

<p>PUBLICAȚIUNILE JUDICIARE SE PLĂTESC Până la 50 linii, 5 lei; mai lungi de 50 linii, 10 lei. Orî-ce alte acte introduse în ele se plătesc deosebit, ca și publicațiunile, dupe lungime</p>	<p>DIRECȚIA GENERALĂ A MONITORULUI OFICIAL ȘI IMPRIMERIEI STATULUI BUCUREȘCI Bulevardul Elisabeta</p>	<p>PREȚUL ANUNCIURILOR Publicațiunile primăriilor, comitetelor, etc., linia 80 b. Citațiunile de hotărânicie, linia 80 bani. Inserțiunile și reclamele, linia 1 leu. Anunțurile particulare, 50 bani linia de 30 litere.</p>
--	---	--

SUMAR

PARTE OFICIALĂ — *Ministerul de interne*:
Decret — Rectificare.

Decisiuni ministeriale.

PARTE NEOFICIALĂ — Cronică — Comuni-
cări — Solemnitatea deschiderii anului judecăto-
resc 1892—93 la curtea de apel din Iași — De-
peși telegrafice — Diverse — Buletine meteorolo-
gice.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative
și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 15 Septembrie

MINISTERUL DE INTERNE

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secre-
tar de Stat la departamentul de interne sub
No. 23.116;

Vedând jurnalul consiliului de ministri sub
No. 2 din ședința de la 31 August 1892;

Pe baza art. 42 din legea comună,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Comuna urbană Dorohoiu este au-
torisată de a contracta un împrumut de lei
15.000, de la casa de depuneri și consemna-
țiunii sa de la particulari, spre a servi la în-
tâmpinarea cheltuelilor cu facerea baratcelor
pentru spital și înzestrarea cu cele necesare în
casul ivirii epidemiei de cholera.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat
la departamentul de interne este însărcinat cu
executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 5 Septembrie 1892.

CAROL

Ministru de interne,

L. Catargi.

No. 2.976.

RECTIFICARE

În decretul No. 2.991, inserat în *Monitorul*
oficial No. 130 din a. c., pag. 3858, col. I,
se va citi:

2.730 se vor înscrie..., în loc de 430.

DECISIUNI MINISTERIALE

Noi, ministru secretar de Stat la departa-
mentul de resbel;

Colonelul Popescu Mihail, secretarul general
al ministerului de resbel, urmând a pleca în
misie;

În baza regulamentului asupra serviciului
interior al ministerului de resbel,

Decidem:

D. controlor-general Tamara George se
însărcinează cu gerarea funcțiunii de secretar-
general al ministerului de resbel, cu începere
de la 11 Septembrie până la întorcerea titula-
rului, având delegațiunea a subsemna, pentru
noi, corespondența ce nu ne este rezervată,
precum și a autorisa cheltueli în limitele cre-
ditelor.

Dată la 11 Septembrie 1892.

Ministru, General J. Lahovari.

No. 255.

Prin decisiunea D-lui ministru de interne
cu data de 10 Septembrie 1892, D. Gheorghe
Borza este confirmat în funcțiunea de sub-co-
misar la poliția orașului Dorohoiu, din județul
Dorohoiu, în locul D-lui Gheorghe Andriescu,
demisionat.

Prin decisiunea D-lui director-general al
regiei monopolurilor Statului cu No. 14.481
din 2 Septembrie 1892, sunt numiți debitanți
de tutunuri, timbre, chibrituri și cărți de joc
următoarele persoane, și anume:

D. Stavre E. Macri, în comuna Stolnici-
Ishășesci, plasa Cotmeana-Găleşesci, județul
Argeș.

D. Gheorghe C. Sêrbu, în comuna Bradu-
Geamăna, plasa Pitești, județul Argeș.

D-na Tudora Scarlat Stoica, în comuna
Humele, plasa Cotmeana-Găleşesci, județul
Argeș.

D. Nanu Stan, în comuna Stănișlăvesci-
Oarja, plasa Cotmeana - Găleşesci, județul
Argeș.

D. Gheorghe Theodor, în comuna Dealu-
Nou, plasa Bistrița-de-Sus, județul Bacău.

D. N. N. Vișan, în comuna Valea-lui-Ion,
secția Păscăreni, plasa Bistrița-de-Sus, ju-
dețul Bacău.

D. Gheorghe Ionescu, în comuna Mărgi-
neni-Munteni, Podul șoselei Măinesci-Bacău,
plasa Bistrița-de-Sus, județul Bacău.

D. Gheorghe C. Sturza, în comuna Său-
cesci, plasa Bistrița-de-Sus, județul Bacău.

D. Tôder Humă, în comuna Șoldănesci,
plasa Meletin-Têrgu, județul Botoșani.

D. Nicolae Nucă, în comuna Poiana-Lungă,
plasa Siretu, județul Botoșani.

D. Constantin Popovici, în comuna Bur-
dujeni, plasa Siretu, județul Botoșani.

D. Dumitru Tôder, în cătunul Șătrăreni,
comuna Buimăceni, plasa Ștefănesci-Jijia, ju-
dețul Botoșani.

D. Costache Bordianu, în cătunul Cișmeaua,
comuna Popăuți, plasa Meletin-Têrgu, ju-
dețul Botoșani.

D. Dragomir N. Dinu, în cătunul Vame-
șul, comuna Cotu-Lung, plasa Vădeni, ju-
dețul Brăila.

D. Stan D. Petrea, în comuna Sutesci,
plasa Vădeni, județul Brăila.

D. Nicolae Stănculescu, în comuna Chi-
chinețu, plasa Balta, județul Brăila.

D. Constantin S. Cimpoescu, în comuna
Brăila, colărea de Galben, strada Griviței
No. 307, județul Brăila.

D. Chivu D. Pârlog, în comuna Ianca,
plasa Vădeni, județul Brăila.

D. Gheorghe Alexandru Cap Bun, în co-
muna Bertesci-de-Jos, plasa Vădeni, județul
Brăila.

D. Marin Hanulescu, în comuna Surdila-
Greci, plasa Vădeni, județul Brăila.

D. Ștefan Mateescu, în cătunul Sătucu,
comuna Căndesci, plasa Tohani-Sărata, ju-
dețul Buzău.

D. Ghiță Tărășescu, în comuna Pătârla-
gele, plasa Buzău, județul Buzău.

D. Andrei Gh. Neagu Begu, în comuna
Cătina, plasa Buzău, județul Buzău.

D. Nicolae Baboï, în cătunul Coiteasca, comuna Săgeata, plasa Câmpu, județul Buzău.

D-na Paraschiua Trandafir, în cătunul Mărgineanu, comuna Mihăilești, plasa Tohani-Sărata, județul Buzău.

D. Saco Sava, în comuna Biulbiul, plasa Medgidia, județul Constanța.

D. Dumitru E. Mihalea, în cătunul Săidia, comuna Mamut-Cujus, plasa Medgidia, județul Constanța.

D. Iosif Gaspar, în comuna Parakioi, plasa Siliștra-Nouă, județul Constanța.

D. Ion Ionescu, în comuna Rașova, plasa Medgidia, județul Constanța.

D. Ion N. Alexandru, în cătunul Urlesci, comuna Măcișeni, județul Covurlui.

D. Enache Cornea, în comuna Vlădesci, plasa Prutu-Horincea, județul Covurlui.

D. Iacob Cosma, în comuna Balintesci, plasa Prutu-Horincea, județul Covurlui.

D. Mihalache Istrate, în comuna Băneasa, plasa Horincea, județul Covurlui.

D. Vasile S. Iacome, în comuna Vlădesci, plasa Horincea, județul Covurlui.

D. Nica Nicolae, în comuna Pechea, plasa Siret, județul Covurlui.

D. Alecu Teodor, în cătunul Tătarca, comuna Sivița, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Constantin Gh. Ignat, în comuna Cudalbi, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Ivanciu I. Dimitriu, în comuna Galați, despărțirea III, strada Curcanilor No. 90, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Alexandru A. S. Constantinescu, în comuna Galați, despărțirea IV, strada Movilei, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Panait Atanasiu, în comuna Braniștea, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Nicolae I. Florea, în comuna Galați, despărțirea IV, strada Traian No. 184, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Anghel Angheluță, în comuna Slivna, plasa Hornicea, județul Covurlui.

Compania III sanitară, în comuna Galați, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Gheorghe Hagi Teodor, în comuna Cuca, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Gheorghe R. Bogdan, pemoșia Țiglina în vale aproape de malul Dunărei, în comuna Filești, plasa Siretu, județul Covurlui.

D. Toma Popescu, în comuna Țița, plasa Ialomița, județul Dâmbovița.

D. Mihalache Ene Popescu, în comuna Costesci, plasa Bolintinu, județul Dâmbovița.

D. Petre C. Pătrașcu, în comuna Cornetu, plasa Bolintinu, județul Dâmbovița.

D. Alecu Mirescu, în comuna Potlogi-Têrg, plasa Bolintinu, județul Dâmbovița.

D-na Maria Filip Nicolae, în comuna Gura-Suși, plasa Cobia, județul Dâmbovița.

D. Mihail Calinderu, în comuna Persinari, plasa Cobia, județul Dâmbovița.

D. Nișoiu Nedelcu, în comuna Conțești, plasa Ialomița, județul Dâmbovița.

D. Androne Tudorache, în comuna Cornățelu, plasa Ialomița, județul Dâmbovița.

D. Dinu Preda, în comuna Văcăresci, plasa Dealu, județul Dâmbovița.

D-na Bălașa Eftime Rădulescu, în comuna

Lungulețu, plasa Bolintinu, județul Dâmbovița.

D. Alexandru Davidescu, în comuna Têrgoviște, strada Stelea No. 509, județul Dâmbovița.

D. Nicolae Țoana, în comuna Ișalnița, plasa Ocolu, județul Dolj.

D. Gheorghe Dinu Dumitru, în comuna Isvoru, plasa Ocolu, județul Dolj.

D. Stan Rădulescu, în comuna Glodu, plasa Ocolu, județul Dolj.

D. Ion Avram, în comuna Murta, plasa Jiu-de-Jos, județul Dolj.

D. Marin Avram, în comuna Negoiu, plasa Balta, județul Dolj.

D. Costică Stoenescu, în comuna Băilești, plasa Balta, județul Dolj.

D. Niță Constantinescu, în comuna Risi-piți, plasa Câmpu, județul Dolj.

D. Nae Nică Marinescu, în comuna Ceta-tea, plasa Câmpu, județul Dolj.

D. Gheorghe Guțulescu, în comuna Calafat, plasa Câmpu, județul Dolj.

D. Dinu I. Pârjol, în comuna Rasnicu, plasa Jiu-de-Sus, județul Dolj.

D. Vasile B. Țenoviți, în comuna Scăești, plasa Jiu-de-Sus, județul Dolj.

D. Tache M. Busduceanu, în comuna Craiova, strada Primăriei No. 59, județul Dolj.

D. Marin Puiu, în comuna Craiova, S-tu Nicolae, strada Bucovăț No. 84, județul Dolj.

D. Dimitrie Mihălescu, în comuna Dorohoi, județul Dorohoi.

D. Nicolae Bajura, în cătunul Mihoreni, comuna Buda, plasa Herța, județul Dorohoi.

D. Gheorghe Dumitru Pasteucă, în cătunul Lunca-Mogoșești, comuna Buda, plasa Herța, județul Dorohoi.

D. Dimitrie Strungariu, în cătunul Boldu, comuna Manoleasa, plasa Bașeu, județul Dorohoi.

D. Gheorghe Ionescu, în cătunul Părlita, comuna Hăvârna, plasa Prutu-de-Sus, județul Dorohoi.

D. Dimitrie Gheorghiu, strada Mahala, județul Dorohoi.

D. Ghiță Lupescu, în comuna Ohaba, plasa Jiu, județul Gorj.

D. G. Albușescu, în comuna Fărcășești, plasa Jiu, județul Gorj.

D. G. Untariu, în comuna Fărcășești, plasa Jiu, județul Gorj.

D. Nicolae Sêrbulescu, în comuna Murgesci, plasa Jiu, județul Gorj.

D. Anghel Popescu, în comuna Petresci-de-Sus, plasa Amaradia, județul Gorj.

D. Papa D. Opreșcu, în comuna Logresci-Birnic, plasa Gilortu, județul Gorj.

D. Mihail Predescu, în comuna Pegeni, plasa Gilortu, județul Gorj.

D. Ion Cărbunescu, în comuna Borăscu, plasa Jiu, județul Gorj.

D. Nicolae Opreșcu, în comuna Curțișoara, plasa Ocolu, județul Gorj.

D. Iorgu Costache Dodenciu, în comuna Telesci, plasa Ocolu, județul Gorj.

D. Constantin P. Murgu, în comuna Călțesci, plaiul Vulcan, județul Gorj.

D. Anton Iliescu, în comuna Logresci-Birnic, plasa Gilortu, județul Gorj.

D. Nae N. Casandra, în comuna Licuriciu, plasa Gilortu, județul Gorj.

D-na Maria P. Bivolaru, în comuna Scrada, plasa Gilortu, județul Gorj.

D. Ion Glinescu, în comuna Urziceni, plasa Câmpu, județul Ialomița.

D. D. D. Negoită, în comuna Ștefănesci, plasa Câmpu, județul Ialomița.

D. Ion Gheorghide, în comuna Călărași, strada Ștrubei-Vodă, județul Ialomița.

D. Ion Borcea, în cătunul Uricani, comuna Miroslava, plasa Stavnicu, județul Iași.

D. Vasile Ilie Niță, în cătunul Cornesci, comuna Miroslava, plasa Stavnicu, județul Iași.

D. C. Raboviți, în strada Ipsilante No. 7, județul Iași.

D. Nicolae Zăgan, în cătunul Cărcjia, comuna Băiceni, plasa Bahluiu, județul Iași.

D-na Ștefana lui V. a Irinei (vêduva), în cătunul Ciurea, comuna Ciurea, plasa Codru, județul Iași.

D-na Maria Marinciu, în comuna Iași, strada Păcurari No. 114, județul Iași.

D-na Maria Ionescu, în cătunul Ungheni, comuna Bosia, plasa Branicea, județul Iași.

D. Ilie Zaharia, în comuna Militari, plasa Snagov, județul Ilfov.

D. Niță Badea, în cătunul Caracaș, comuna Militari, plasa Snagov, județul Ilfov.

D. Alexandru Georgescu, în comuna București, colorea Verde, calea Plevnei No. 92, județul Ilfov.

D. C. Vizandi, în comuna București, colorea Albastru, strada Nerva-Traian No. 120, (colț cu strada Campoduceului, No. 2) județul Ilfov.

D. Ivan Stoian, în comuna Băneasa-Herestrău, plasa Dâmbovița, județul Ilfov.

D-na Tudora Gheorghe Grigore, în comuna Băneasa-Herestrău, plasa Dâmbovița, județul Ilfov.

D. Ion Cărnariu, în comuna Turnu-Severin, strada Traian No. 209, județul Mehedinți.

D. Grigore Dumitrescu, în comuna Ponoarele, plasa Cloșani, județul Mehedinți.

D. Ianoși Sârcea, în comuna Balotesci, plasa Ocolu, județul Mehedinți.

D. Gh. N. Popescu, în comuna Valea-Boerescă, plasa Ocolu, județul Mehedinți.

D. Dinuță Dan, în comuna Secu, plasa Dumbrava, județul Mehedinți.

D. Costache Oglindoiu, în comuna Plopi, plasa Dumbrava, județul Mehedinți.

D. Vasile D. Țicu, în comuna Pătulele, plasa Blahnița, județul Mehedinți.

D. Ilie Prunțeanu, în comuna Șovârna-de-Jos, plasa Motru-de-Sus, județul Mehedinți.

D. Mihail Popescu, în comuna Lupoi, plasa Motru-de-Sus, județul Mehedinți.

D. Ilie St. Preda, în comuna Prișceava, plasa Câmpu, județul Mehedinți.

D. Teodor Radu I. Vagăi, în comuna Cujmirul, plasa Câmpu, județul Mehedinți.

D. Alexandru I. F. Buiucu, în comuna Vrata, plasa Câmpu, județul Mehedinți.

D. Nicolae Lungu, în comuna Costesci, plasa Cloșani, județul Mehedinți.

D. Gheorghe Drăgan, în comuna Busesci, plasa Cloșani, județul Mehedinți.

D. Nicolae M. Grama, în comuna Podeni, plasa Cloșani, județul Mehedinți.

D-na Maria Gh. Mihail, în comuna Turnu-Severin, strada Calomfirescu No. 21, plasa Ocolu, județul Mehedinți.

D. Aron Ciolan, în comuna Câmpu-Lung, colorea Galbenă, strada Rîului No. 137, județul Muscel.

D-na Ileana Niță, în suburbia Bughia, No. 85, județul Muscel.

D. Moise Roșcoviță, în comuna Bozieni, plasa De-sus-Mișlocu, județul Neamțu.

D. Solomon Altăr, în comuna Bozieni, plasa De-sus-Mișlocu, județul Neamțu.

D. Costache Roman, în comuna Ușcați, plasa De-sus-Mișlocu, județul Neamțu.

D. Ilie Iliescu, în strada Lipsani No. 54, comuna Slatina, județul Olt.

D-na Maria OGREZEANU, în comuna Slatina, strada Verde No. 19, județul Olt.

D. Simion Enăchescu, în comuna Slatina, strada București No. 61, județul Olt.

D. Gheorghe Ionescu, în comuna Slatina, strada București No. 30, județul Olt.

D. Vasile Marinescu, în comuna Valea Merilor, plasa Mișlocu, județul Olt.

D. Ion Pătru Dumitrică, în comuna Sâmburesci, plasa Oltu-Vedea, județul Olt.

D. Dumitru Ion Niță, în comuna Urlu-easca, plasa Oltu-Vedea, județul Olt.

D. Ion Neacșu, în comuna Otesci-de-Sus, plasa Oltu-Vedea, județul Olt.

D. Florea Andreescu, în comuna Câmpu-Mare, plasa Oltu-Vedea, județul Olt.

D. Dumitru Constantinescu, în comuna Constantinesci, plasa Oltu-Vedea, județul Olt.

D. G. Mihălescu, în comuna Slatina, strada Lipsani No. 64, județul Olt.

D-na Zoița Năstăsescu, în comuna Ploesci, strada Justiției No. 56, județul Prahova.

D. Sterie Teodorescu, în comuna Albesci, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova.

D. Iorgu Petrescu, în comuna Albesci-Paleologu, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova.

D. Petre Niculescu, în comuna Albesci-de-Murî, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova.

D. Petrache Alexandrescu, în comuna Podeni-Nouă, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova.

D. Vasile Nicolau, în comuna Bughile, plasa Teleajenul, județul Prahova.

D. Costache Dumitrescu, în comuna Slănicu, plasa Teleajenul, județul Prahova.

D. Ioniță Radu Rusu, în comuna Dișesci, plasa Filipesci, județul Prahova.

D. Petrache Ionășescu, în comuna Crivina, plasa Câmpu-Tergșor, județul Prahova.

D. Scarlat N. Huhulescu, în comuna Focșani, strada Brăila No. 24, județul Putna.

D. Costache Radoviță, în cătunul Bizighesci, comuna Făurei, plasa Biliesci-Gârle, județul Putna.

D. Tănase Popescu, în cătunul Gagesci, comuna Gagesci, plasa Biliesci-Gârle, județul Putna.

D. N. G. Grădișteanu, în cătunul Podu-Siretu, comuna Satu-Nămăloșa, plasa Biliesci-Gârle, județul Putna.

D. Enache Sava, în comuna Satu-Nămăloșa, plasa Biliesci-Gârle, județul Putna.

D. Ignat Boda, în cătunul Păncesci, comuna Păncesci, plasa Răcăciuni, județul Putna.

D. Năstase Secară, în comuna T.-Adjud, plasa Răcăciuni, județul Putna.

D-na Ióna G. G. Micu, în comuna Adjudu-Vechi, plasa Răcăciuni, județul Putna.

D. Petre Atanasiu, în comuna Pufesci, plasa Răcăciuni, județul Putna.

D. Nicolae Radu Bălan, în comuna Soveja, plasa Zăbrăuți, județul Putna.

D. Gh. Dinescu, în comuna Soveja, plasa Zăbrăuți, județul Putna.

D. Enache S. Dicianu, în comuna Vâlcelele, plasa Grădiștea, județul R.-Sărat.

D. Mihai Matei, în cătunul Corbeni, comuna Domnița, plasa Grădiștea, județul R.-Sărat.

D. Ion D. Crăciun, în comuna Slobozia-Mihălceni, plasa Marginea-de-Jos, județul R.-Sărat.

D. Paraschiv I. Albu, în comuna Martinesci, plasa Marginea-de-Jos, județul R.-Sărat.

D. Dumitru Costinu, în comuna Bălesci, plasa Marginea-de-Jos, județul R.-Sărat.

D. Alexe Georgescu, în comuna R.-Sărat, strada Traian No. 132, plasa Marginea-de-Jos, județul R.-Sărat.

D. Ion Teodorescu, în comuna R.-Sărat, strada Balta-Albă No. 520, județul R.-Sărat.

D. Stan Dimitrescu, în comuna R.-Sărat, colorea Roșu, strada Gărei No. 492, județul R.-Sărat.

D. Ion Diaconescu, în comuna Roman, colorea de Galben, strada Ghica-Vodă No. 526, județul Roman.

D-na Eleonora Ion I. Velescu, în comuna Poenile-de-Jos, plasa Fundu, județul Roman.

D-na Elena Teodorescu, în comuna Miclăușeni, plasa Siretu-de-Sus, județul Roman.

D. Costachi Petrescu, în comuna Strunga, plasa Siretu-de-Sus, județul Roman.

D. Costică M. Rădulescu, în comuna Bobicesci, plasa Oltețu, județul Roman.

D-na Teodora Dumitru Badea Delcea, în comuna Osica-de-Sus, plasa Oltețu, județul Roman.

D. Gheorghe Zegleanu, în cătunul Baia, comuna Baia, plasa Moldova, județul Suceava.

D. Vasile Gavrilă, în cătunul Dumbrăvița, comuna Rugină, plasa Siretu, județul Suceava.

D. Tache M. Ușa, în comuna Țigănesci, plasa Bêrlad-Nicoresci, județul Tecuci.

D. Iordache Ghizureanu, în comuna Corodu, plasa Bêrlad-Nicoresci, județul Tecuci.

D. Panteli Ușa, în comuna Torcesci, plasa Bêrlad-Nicoresci, județul Tecuci.

D. Ion I. Mereuța, în comuna Gohor, plasa Zeletin, județul Tecuci.

D. Gheorghe Tufescu, în comuna Corbița, plasa Zeletin, județul Tecuci.

D. Dumitrache Vrânceanu, în comuna Crăesci, plasa Zeletin, județul Tecuci.

D. Gheorghe P. Bălan, în comuna Stanisesci, plasa Zeletin, județul Tecuci.

D. Ion Nicolau, în comuna Stanisesci, plasa Zeletin, județul Tecuci.

D. Ion Stănescu, în comuna Roșiori-de-Vede, plasa Tergu, județul Teleorman.

D. Oprea P. Vasiliu, în comuna Roșiori-de-Vede, plasa Tergu, județul Teleorman.

D. Radu Rădulescu, în comuna Roșiori-de-Vede, plasa Tergu, județul Teleorman.

D. Grigore Șerbanescu, în comuna Alexandria, plasa Marginea, județul Teleorman.

D. Ion Pițu, în comuna Zimnicea, plasa Călmățuii-Marginea, județul Teleorman.

D-na Păuna Stan Ciobanu, în comuna Cervenia, plasa Marginea, județul Teleorman.

D. Nicolae Firică, în comuna Vodă-Carol, plasa Călmățuii-Marginea, județul Teleorman.

D. G. Ionescu, în comuna Popesci-Palanca, plasa Teleorman, județul Teleorman.

D. Nae N. Popescu, în comuna Stoborăști, plasa Teleorman, județul Teleorman.

D. Marin T. Sore, în comuna Balaci, plasa Teleorman, județul Teleorman.

D. Dimitrie Ilie Lalu, în comuna Zimnicea, strada Smârdan, plasa Marginea, județul Teleorman.

D-na Păunica Neagu Vișoreanu, în județul Teleorman.

D. I. D. Eliescu, în comuna T.-Măgurele, strada Independenței, județul Teleorman.

D. Nae Paraschivan Petre, în comuna T.-Măgurele, județul Teleorman.

D. Miltiadi Singuriadis, în comuna Casapioi, plasa Babadag, județul Tulcea.

D. Ștefan Busdugan, în cătunul Banca, comuna Banca, plasa Tergu, județul Tutova.

D. Hristodor Nacu, în cătunul Fichitesci, comuna Coroesci, plasa Pereschiv, județul Tutova.

D-na Ecaterina Iliescu, în comuna Bêrlad, strada Dragoș No. 930, județul Tutova.

D. Iorgu Nicolau, în comuna Bêrlad, despărțirea I, calea Tutovei No. 619, județul Tutova.

D. Gheorghe Botez, în comuna Bêrlad, despărțirea I, strada Tutovei No. 350, județul Tutova.

D. Nicu Luche, în cătunul Móra-Domnescă, comuna Valea-Rea, plasa Mișlocu, județul Vaslui.

D. Onică V. Nouă, în strada Traian, județul Vâlcea.

D. Voicu Ion Apostol, în comuna Giurgiu, bulevardul Calei Ferate No. 114, județul Vlașca.

D. Ion Manicatidi, în comuna Giurgiu, strada București No. 44, județul Vlașca.

D-na Margareta A. Zaharof, în comuna Giurgiu, județul Vlașca.

PARTE NEOFICIALĂ

București, 15 Septembrie

Luni, 14 ale corenteii, M. S. Regele, însoțit de D-nii miniștri Carp și Olănescu și de adjutantul de serviciu, a mers în trăsură la Predeal spre a primi pe A. S. R. Principele Ferdinand, care se întorcea de la Coburg, unde petrecuse 3 săptămâni pe lângă Augusta Sa Logodnică A. S. R. Princesa Maria de Marea-Britanie. Trenul sosind la orele 4^{1/2}, M. S. Regele îmbrățișă în modul cel mai călduros pe Alteța Sa Regală și, dupe ce Se întrețină cât-va timp cu D-nii miniștri cari 'L însoțise, precum și cu persoanele prezente, Se urcă în trăsură cu Alteța Sa Regală și Se întorse la Castel la orele 6.

În cursul celor 2 săptămâni trecute, toți D-nii miniștri cari au lucrat cu M. S. Regele au fost poftiți și la masa regală, la care au avut onorea a lua parte și următoarele persoane: Exc. Sa D. de Bülow, ministru plenipotențiar al Germaniei; D. Gheorghe Filipescu, senator; Exc. Sa D. Comite Goluchowski, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei; Principele Dimitrie Ghica, fost președinte de consiliu; D. Scarlat C. Vărnăv, deputat; D. Șuțu, primarul comunei Slobozia; D. Galleron, arhitect; D. I. Kalinderu, administratorul domeniului Coronei; D. general Catargi; D. Pake-Protopopescu, fost primar al Capitalei; D. Dr. Zoe, medic de regiment; Exc. Sa D. de Weede, ministru reședinte al Țărilor-de-Jos; D. Hardinge, însărcinatul de afaceri al Engliterei; D. căpitan Comite Marenzi, atașat militar al Austro-Ungariei; D. căpitan Möller, atașat militar al Germaniei; D. Dr. Drăghescu, profesor la facultate; D. Boiarolu, inginer; D. A. Boiarolu, inginer silvic; D. Grigore Triandafil, primar al Capitalei; D. general Cernat; D. Dr. Fotino, inspector general; D. Stefan Bellu, fost deputat; D. Dr. Gaucher, agregat la facultatea din Paris; D. Tocilescu, senator; D. Vitzu, profesor de Universitate; D. colonel Sallmen, comandantul pieței București; D. Emil Costinescu, director

la Banca Națională; I. P. S. S. Mitropolitul Primat; P. S. S. Episcopul de Argeș; Inocenție Ploesceanul, vicarul Sântei Mitropolii; Archimandritul Georgescu, profesor la facultatea de teologie; Archimandritul Nifon, starețul monastirei Sinaia; Protoiereul județului Prahova, Părvulescu; D-nii Erbiceanu și Cornoiu, profesori de teologie; D. Emanoil Grădișteanu, președinte al înaltei curți de compturi; D. Dr. Teodori, inspector general; D. colonel Rasty, prefectul poliției Capitalei; D. G. Benger, consul general al României la Stuttgart; D. Dr. Petrini-Galatzi, profesor de facultate; D. maior Cocea, comandantul batalionului I vânători; D. C. Stăncescu, profesor, membru al comitetului teatrului; D. Ion Barbovescu, secretar al consulatului român din Berlin, și alții.

Exc. Sa D. de Fonton, ministru plenipotențiar al Rusiei, întorcându-se din concediu, a reluat direcțiunea Legațiunii imperiale.

Discursul D-lui M. Suțu, procuror la curtea de apel din Iași, ținut cu ocaziunea deschiderii anului judecătoresc 1892—1893.

*Domnule prim-președinte,
Domnilor magistrați,*

La deschiderea acestui nou an judecătoresc, aducându-vă urările mele de bună soșire, nu mă pot apăra de un sentiment penibil când, aruncându-mi privirea în giurul meu, nu mai văd printre D-vostre pe regretatul nostru coleg *Neculai Bêrzu*, pe care un sfârșit prematur l'a răpit din mijlocul nostru în tota puterea vârstei.

Fără îndoială disparițiunea acestui distins magistrat constituie pentru curte o pierdere simțitoare și lasă în sinul ei un gol greu de împlinit.

Pêtrundere de spirit, cunoștință deplină a legii, integritate de caracter, activitate și iubire de muncă, toate aceste însușiri, fie naturale, fie câștigate prin practica zilnică sau dictate de conștiința datoriei, le aducea *Bêrzu* în serviciul justiției.

De și aproape de cinci-șeci ani, de și președinte de secție, sau, mai bine zicând, tocmai pentru că ocupa această înaltă funcțiune, lucra neîncetat, gelos de a lua în sarcina sa redactarea deciziunilor celor mai însemnate și mai grele.

În penal, aspru cu criminalii perversi, blând cu acei ce păcătuiău pentru prima oară, nu lipsea nici odată de a le arăta calea rătăcită ce o apucau și a-i îndemna spre bine, interesându-se mai cu seamă de locuitorii săteni a căror sortă trebuie, în adevăr, să preocupe nu

numai pe bărbații nostri de Stat, dar pe tot românul ce și iubesc țera și doresce propășirea ei.

În civil, examina cestiunile sub toate fețele lor, aprofunda punctele de drept, discuta cu tărie controversalele, și soluțiunile ce le adopta, cu unanimitatea sau majoritatea secțiunii ce o presida, erau mai tot-d'a-una confirmate de înalta curte de casație.

Hotărârile lui pot servi de model prin expunerea clară, discuțiunea metodică, argumentarea strânsă și puternică ce le caracterisă.

Neculai Bêrzu lasă un frumos exemplu în urmă. Studiū și muncă la toate treptele ierarhiei judecătorești, iată învățământul ce trebuie să-l reținem din cariera magistratului ale cărui merite am căutat să le schițez în câte-va trăsuri generale.

În adevăr, D-lor, studiul dreptului nu are limite și nu vom putea nici odată întinde îndestul cunoștințele noastre în domeniul atât de vast al acestei științe.

La fie-care pas întemnimăm veri un punct obscur de elucidat, veri o controversă de rezolvit. De câte ori nu suntem ținuiți să recurgem până la isvorele dreptului pentru a găsi în ele principiile menite a ne dirige și a ne conduce la adevărata interpretare a textelor actuale.

Apoi filosofia dreptului, și mai cu seamă filosofia dreptului penal care trage deducțiunile sale din studiul adânc al naturii omenești, ridică probleme atât de grave în cât nu ne putem desinteresa cu deservire de această ramură a științei.

Asemenea probleme sunt, de sigur, mai mult de domeniul legiuitorului căruia singur aparține transformarea legilor naturale în legi pozitive. Totuși noile teorii de drept penal, de curând apărute în lumea științifică, sunt de natură a atrage osebita noastră atențiune.

Cestiunea responsabilității, care a provocat în timpurile din urmă discuțiunile viul între *scôla nouă* italiană și învățații francesi sau germani cari o combat, această cestiune ne atinge de aproape. Căci dacă judecătorului corecțional i este oprit de a admite alte motive de scusă sau neculpabilitate de cât acele anume prevădute de lege, jurisdicțiunea juraților, care pronunță asupra infracțiunilor celor mai grave și înaintea căreii, prin urmare, cestiunea prezintă cea mai mare însemnătate, este suverană în verdictele sale.

Or, precum scim cu toții, juratul este lesne accesibil dubiului. Teoria nerresponsabilității, întemeiată pe preținse cauze fiziologice sau patologice, este de natură a-l seduce, a-i turbura conștiința, a-i sdruncina convicțiunile, și, în confuziunea controverselor științifice, nedostoinic a discerna adevărul, juratul va admite neculpabilitatea sa și va abusa de circumstanțele ușurătoare.

Iată pericolul, slăbirea represiunii și, ca consecință fatală, sporirea criminalității.

Bine înțeles, scôla nouă formulează un sistem întreg de apărare și conservățiune socială. Până la introducerea însă a unor asemenea reforme, dacă este ca legislațiunea penală să se

modifice veri-o-dată dupe principiile acestei școli, până atunci, și ea "și urmăzează calea înainte, înmulțind publicațiunile sale, câștigând noi aderenți; iar ideile novatorilor, pătundând în pretoriul justiției, conduc la fustul rezultat ce l am semnalat.

În cât ne privesce, nouile teorii n'au apărut încă, pe cât știu, înaintea instanțelor noastre penale. Totuși, mă aștept ca baroul nostru, înzestrat cu o înțelegință și un talent în adevăr remarcabile, să începă curând a se inspira de lecțiunile doctrinei italiene și a invoca conclusiunile ei în apărarea cauzelor criminale.

Mi am propus deci, D-lor magistrați, cu ocaziunea solemnității de astăzi, să vă întreb în câte-va momente despre această mișcare științifică care ne interesază din toate punctele de vedere, sperând că un asemenea studiu, cât de modest să fie, nu va părea neoportun, nici absolut fără folos.

Acum cinci ani, în discursul de deschidere asupra responsabilității dupe legea penală, rostit de reprezentantul parchetului general al acestei onorate curți, s'a vorbit și de începuturile școlii italiene, așa numită de antropologie criminală, ai cărei reprezentanți principali sunt D. Lombroso, profesor de medicină legală la universitatea din Turin și fondator al școlii, D. Ferri, profesor de drept penal la universitatea din Roma, și D. Garofalo, vice-președinte al tribunalului civil din Neapole.

În scrierile de căpetenie ale acestor trei apostoli ai școlii pozitiviste: *l'uomo delinquente*, *nuovi orizzonti di diritto penale* și *criminologia*, găsim expunerea completă a doctrinei, principiile ei fundamentale și reformele propuse pentru punerea lor în aplicațiune.

Școala nouă a avut și congresele sale internaționale. Primul congres s'a întrunit la Roma în anul 1885, cel al doilea la Paris în 1889. Acest din urmă, ținut sub președinția a însuși ministrului de justiție, a strălucit prin marele număr al învățaților din totă Europa cari au participat la lucrările lui și prin discuțiunile aprofundate la cari a dat loc. Un al treilea congres s'a întrunit în acest an la Bruxelles, dar nu cunoștem încă rezultatul desbaterilor ce s'au produs în simlul lui.

Discipolii școlii diferă, precum vom vedea, asupra mijloacelor de a și ajunge scopul; sunt însă de acord asupra punctului capital, stăpîrea doctrinei admise în lumea întregă, dupe care responsabilitatea penală se rezemă pe voința liberă a delicuentului.

Principiul esențial al ordinii morale, și ce Ferri, vorbind despre imputabilitate, este negațiunea liberului arbitru, dupe cum se stabilește de noua doctrină.

Precum vedeți, nu mai este vorba de excepțiunile ce se pot aduce la responsabilitatea morală; asemenea excepțiunii ar confirma principiul și principiul e învechit. Omul nu este liber; influența organismului, a conformațiunii fizice, a eredității, a atavismului, a instinctelor și a dispozițiunilor psihice, iată cauzele determinante ale acțiunilor sale. Și

când, din întâmplare, comite veri o faptă denumită delict sau crimă dupe vechea morală și dupe lege, se supune orbesce la nisce impulsii neresistibile.

Iată principiul adevărat și în afară de ori-ce discuțiune. În ultima ședința a congresului din Roma, unul din membri ridicase glasul în favoarea libertății. Acestă cutesanță i atrase următorul răspuns disprețuitor din partea profesorului Moleschott: „Preopinutul ne spune că se simte liber; declarațiunea sa are aceeași valoare ca și cum ar și ce: sôrele se ridică, căci vedă acesta. Pentru mine cestiunea e deslegată și este basa lucrărilor noastre.”

Cu toate acestea, de ore-ce întregă ordine morală și socială se întemeiază încă pretutindeni pe această pretinsă himeră a libertății omenesci, cată să examinăm în ce mod se procede la înlocuirea ei.

Punctul de plecare al școlii antropologice este recunoșterea și stabilirea unui tip criminal pe base științifice. *Criminalul născut*, a cărui existență este neînduioasă pentru Lombroso și adepții lui, prezintă nu numai instinctele, dar și organizațiunea fiziologică a omului primitiv. *L'uomo delinquente* a celebrului profesor conține studiul complet al omului criminal din punctul de vedere fizic, moral și intelectual; iar unul din membrii congresului din Roma declară că tipul este definitiv câștigat științei.

Ore așa să fie?

Să cercetăm.

Înainte de toate s'a imputat antropologiei criminale că voiesce să reinvie sistemul lui Gall întinerit prin teoriile darvinismului. Se știe că doctrina faimosului frenolog, care a mișcat opinia publică pe la începutul secolului, a cădut repede în discredit. Instinctele și facultățile intelectuale pot avea fie-care sediul lor în veri o parte a creierului; cranioscopia însă este neputincioasă a le recunoște, de ore-ce ridicăturile sau creștăturile circunvoluțiunilor cerebrale nu se manifestă pe craniul extern prin neegalități corespunzătoare.

Școala nouă nu se poate apăra pe deplin de această imputare, de vreme ce se întemeiază în clasificarea criminalilor mai cu sémă pe nisce semne privitoare la forma și mărimea craniului, precum diametrul vertical sau transversal al capului, îngustimea frunței, pronunțarea curbei occipitale și alte de asemenea natură.

Adversarii școlii invocă apoi, cu drept cuvânt, nesuficiența observațiunilor antropologice, necertitudinea rezultatului lor și contradicțiunile experimentatorilor.

În această privință este de notat mai întâiu că dupe ce, în primele sale studii, Lombroso stabilește anomalile tipului criminal, precum proeminența arcadelor sprincenelor, turtirea frunței, grosimea fălcei, asimetria sau oblicuitatea obrazului, lungimea obrazului, nesensibilitatea tactică, ambidextrismul, adică îndemănarea a se servi cu ambele mâni, însuși Lombroso se vede silit să recunoască mai târziu că nu există un singur tip criminal, ci mai multe, al hoșului, al ucigașului sau altor făcători de rele.

La obiecțiunea că, pe de o parte, sunt criminali cu conformațiune perfectă a craniului și fisionomie regulată; că, pe de altă, unele caractere ale tipului se pot observa și la omeni onestii, Lombroso răspunde că cei d'ânteu trebuie considerați ca nisce excepțiuni la regula generală, iar în privința celor din urmă că nu existența unora din caractere ale tipului isolate, ci împreunarea tutulor denotă tendința criminală.

Ferri adaugă că omeni onestii, cari prezintă particularitățile fiziologice ale criminalilor, sunt, pôte, în fundul lor, nisce hoși sau ucigași. Căci onestitatea nu exclude anormalitatea; la indiviții din clasele superioare instinctele criminale pot fi înfrânate prin influența mediului, puterea, bogăția, téma opiniei publice.

Dar atunci ne întrebăm ce devine negațiunea liberului arbitru. Dacă anomalile fiziologice nu conduc fatalmente la crimă, dacă ore cât de strimță mi ar fi fruntea sau brațele lungi, pot, sub impulsionea unor influențe exterioare, stăpâni pornirile mele răutăcioase, atunci cum să atribuim totul la jocul orb al forțelor naturale și să negăm libertatea?

Ori cum ar fi, Lombroso mărturisește că n'a găsit tipul complet al criminalului născut de cât în proporțiune de 40 %. Asemenea concluziune micșorează în mod simțitor valoarea tipului.

Discipolii lui Lombroso au studiat, la rândul lor, multe crani de criminali fără să pôtă ajunge la rezultate mai precise de cât învățătorul lor.

S'au făcut observațiuni curioase asupra formei și scobirei nasului, asupra găvanăturei urechei, asupra gropițelor occipitale. S'au stabilit categorii de delicuenți dupe natura acestor diverse caractere fizice. S'a șiș că ucigașul este brahicefal, hoșul dolihocéfal, adică cu capul scurt sau lung; că cel d'ânteu are nasul încărligat, cel din urmă cu vârful ridicat în sus. Și atunci s'a ivit întrebarea cum se explică că mare parte din criminali încep cu furtul și sfêrșesc cu asasinatul. Ore hoșul și schimbă nasul când se face ucigaș?

Asupra capacității craniane și greutatei creierului nu numai că nu ni se prezintă concluziuni categorice, dar, ce este mai grav, antropologii cad în contradicțiuni atât între ei cât și cu fondatorul școlii.

Aceleași contradicțiuni le întempinăm și în privința staturii, a greutatei corpului, a lungimei brațului. Criminalul în genere este înalt și greu dupe Lombroso; unul din adepții lui constată contrariul. Ucigașul, dupe Lombroso, are brațul lung; dupe Ferri, când lung, când scurt, dupe cum este originar din cutare sau cutare parte a Italiei.

Fără a ne întinde mai mult asupra acestor divergenți, este permis, cred, să conchidem din rezultatele contradictorie ale statisticei antropologice că, în starea actuală a științei, cestiunea este departe de a fi elucidată și că n'a sosit încă momentul de a materialisa noțiunea omului criminal în câte-va forme și câte-va măsuri. Kleper a putut și ce: *scire est mensurare*, dar acest adagiu, adevărat în astronomie, este neîndestulător pentru stu-

diul ce ne preocupă. Nimeni nu contestă posibilitatea existenței unei legături între tendințele caracterului și ore-carii anomalii în conformațiunea craniului sau anatomia creierului. Determinarea însă a unui tip criminal pe base fiziologice pare a fi o încercare nerealisabilă. Crima este o respântie unde se încrucișează căi interne plecând din puncte atât de diverse: ambițiunea, mândria, egoismul, lenevirea, desfrânarea, jocul, beția; toate aceste pasiuni sau vițiuni când stăpânesc pe om, ele pot împinge la fapte criminale. Este iluzoriu de a căuta localizarea fiziologică a crimei într-un cât însuși sediul cerebral al propensiunilor criminale ne este încă necunoscut și într-un cât, în tot cazul, craniologia n'ar fi în stare să le recunoască prin examenul exterior, precum am arătat mai înainte.

Creдем deci că nimic nu este mai puțin probat de cât existența pretinsului tip criminal, unic sau multiplu, al scôlei positiviste, și că neresponsabilitatea așa dișilor criminali născuți este o doctrină lipsită de fundamente în adevăr științifice.

Antropologii, simțind slăbiciunea sistemului lor, caută a l' sprijini cu teoria eredității. Densii, propunându-și distrugerea principiului responsabilității morale, le este indiferentă calea prin care și vor ajunge scopul. Dacă teoria eredității e de natură a l' ajuta în stabilirea nouilor principii, se vor rezema pe ea pentru a dărâma vechiul edificiu penal.

Să vedem dacă a l' isbutit.

Influența eredității este în deobște cunoscută. Experiența dovedește că există maladii susceptibile de a fi transmise pe această cale. De aici vor să deducă antropologii că și aplicarea la crimă este de origine ereditară.

Dar, mai întâiu, transmisiunea afecțiunilor ereditare nu este fatală, neevitabilă. Bôla părintelui nu lovesce necesarmente pe fiu; copilul se pôte bucura de constituțiunea sănătoasă a celui-alt soț, căci trebuie să admitem atât influența favorabilă cât și aceea defavorabilă a eredității.

Apoi ceea ce transmite de la părinte la fiu nu este însăși starea morbidă, ci numai o aptitudine în reproducerea ei. Și asemenea predispozițiune pôte fi încă combătută prin mijloce materiale, micșorată sau chiar nimicită.

Dacă aceste considerațiuni sunt adevărate în ordinea fizică, cu cât mai mult se impun ele în ordinea morală.

Am întreba, mai înainte de toate, dacă inteligența, cugetarea, voința, aceste lucruri ne tangibile, pot fi supuse la aceleași reguli ca fenomenele pur fiziologice. Antropologii însă nu primesc discuțiunea pe acest teren. Ferri declară că trebuie înlăturate necertitudinile metafisice, că psihologia nu este de cât o ramură a fiziologiei și evoluțiunea psihomorală un mod al evoluțiunii fiziologice.

Fie; dar cum se stabilește transmisiunea tendințelor criminale? Când, prin calea generațiunii, însăși caracterele patologice nu se transmit în mod fatal, precum am diș, pe ce basă s'ar susține transmisiunea neapărată a

pornirilor psihice? Apoi, manifestându-se asemenea predispozițiune morală, n'ar putea fi și ea contradisă, dominată și învinsă prin influențele mediului social?

Dacă și asupra acestui punct se face apel la statistică, se constată că rezultatul observațiunii nu confirmă teoria antropologică. Criminalii ce se trag din părinți fost condamnați sunt pretutindenți în minoritate, iar acei născuți din părinți onesti formază o majoritate de aproape două treimi. Și încă ar trebui să se dovedească că infracțiunile celor întâiu se explică numai prin ereditate. Creдем că tocmai contrariul ar fi ușor de demonstrat.

Ereditatea directă neexplicând în mod satisfăcător transmisiunea propensiunilor criminale, învățătorii științei positiviste o înlocuiesc cu teoria eredității întrerupte. Asemenea întrerupere pôte avea loc în cursul mai multor generațiuni, apoi caracterul strămoșului se observă identic la coboritorul îndepărtat.

Acesta este atavismul omenesc; căci există, precum vom vedea îndată, și un atavism preomenesc.

Iată deschis câmpul fără limite al înfrunții ereditare. Căci unde să ne oprim? Va fi de ajuns ca apărarea, urcându-se destul de departe, să descopere verii o influență strămoșească care să fi exercitat pretinsa sa putere nefastă și neînduplecăciosă asupra descendentului criminal pentru a descărca pe acest din urmă de verii ce răspundere.

S'a u vădut exemple de reaparițiune a crimei în aceeași familie dupe un număr ore-care de generațiuni; pe fapte însă atât de rare nu se fondază o doctrină.

Dar scôla nouă nu se mulțumesc cu înruierea ascendenților noștri civilizați; ea ne reîntorce la moravurile omului sêlbatic.

Crima, scrie Lombroso, nu este excepțiune la sêlbatici, ci regulă aproape generală. Și învățatul profesor studiază din acest punct de vedere o sumă de obiceiuri barbare observate la diferite popore sêlbatiche astăzi cunoscute. Apoi explică că delicuenții născuți formază un neam a parte, degenerat prin atavism și presintând nesensibilitatea morală și instinctele sêlbaticului, între altele mania limbagiului numit *argot* și obiceiul *tatuagiului*.

S'a constatat însă că limbagiul corupt al făcătorilor de rele nu amintesc într-un nimic puținul ce se cunoște din limbele sêlbatiche. Aceste din urmă au un caracter copilăresc și poetic tot-o-dată, care lipsesc cu desevîrșire celui întâiu; iar tatuagiul ascuns, grosolan și obscen al criminalilor nu se asemănă cât de puțin cu arabescurile expresive cari acoperă obrazul sêlbatecului spre a l' împodobi sau a înspăimânta pe dușman. De altmintealea, tatuagiul se explică prin contactul accidental dintre triburi barbare, marinari și galeriani.

Adaog că nu pretutindenți se observă la ocași asemenea particularități. La noi, de exemplu, sunt necunoscute, de unde reiese că ele nu se pot considera ca nisce aplecări firești cari ar proba asemănarea criminalului cu omul sêlbatic.

În cât privește obiceiurile neumane ale sêlbaticilor, ele sedatoresc în mare parte superstițiunii sau unor credințe religioase absurde, fără a avea verii un caracter de criminalitate din punctul de vedere al intențiunii. De alt-fel sêlbaticul nu e lipsit cu desevîrșire de simțul moral; însuși Darwin a constatat la unele populațiuni sêlbatiche exemple de compătimire și devotament.

Apoi, dacă ne urcăm în trecut, datele istoriei cam împedică pe teoricianii regresiei atavice, căci istoria nu depinge pe strămoșii noștri, primii locuitori ai Europei, ca nisce turme de dobitoce nesimțitoare, jefuind și omorînd fără conștiința delictului.

Nu vè urcați destul de sus, replică scôla nouă. Și un adept al ei ferbinte, doctorul Colajanni, desvolă tesa cu multă energie în *sociologia sa criminală*. Nici o concesiune asupra acestui punct. Criminalul nu este numai un întârziator în mersul armatei civilizațiunii; el este un neosêlbatic, un neobarbar. Pentru a țigăsi originea trebuie să recurgem la adevărate sondagiuri archeologice, să cercetăm pe omul preistoric, pe omul secolului de piatră, și dacă cum-va paleontologia n'ar confirma încă asimilarea, ei bine, vom merge până la antropoidi.

Iată atavismul preomenesc, rețemat pe teoria transformismului darvinian.

Trebuie să notăm în această privință deosebirea de vedere dintre învățator și discipol.

Pe când Lombroso se întemeiază mai mult pe atavismul fizic, admitând tipul criminal despre care am vorbit, Colajanni nu se sprijină de cât pe atavismul moral, strămutând ast-fel basa primitivă a antropologiei criminale, de ore-ce cu teoria atavismului moral cestiunea fiziologică perde verii ce importanță.

Aici este loc să reproducem și tesa neașteptată susținuță la congresul din Roma de către profesorul doctor Albrecht din Hamburg. Dupe numitul, este o erore de a crede că ne coborim din mămuțe, căci noi însine suntem mămuțe, și încă, din punctul de vedere morfologic, fiindcă unghiul orbital al omului e mai mare de cât al mămuței, suntem nisce mămuțe de o specie inferioară, pe care o numesc *simia-homo*. Densul susține încă că omul criminal, departe de a fi anormal, este din contră o ființă normală, pe când omul onest este tocmai ființa anormală. În adevăr, dice D. Albrecht, toate organismele în natură distrug, pradă, omoră în propriul și exclusivul lor folos, fără a se îngriji dacă acțiunea lor este sau nu prejudiciabilă celor-alte organisme cari le încongiără. Când omenii s'au hotărât a nu mai trăi singuratici și a forma un Stat, atunci s'au vădut constrinși la respectul drepturilor reciproce. Ast-fel că acei cari s'au supus la această constringere, adică omenii onesti, au devenit anormali; iar acei cari au continuat ca și mai înainte a jefui și omori, adică criminalii, au rămas omeni normali. Și, lucru ciudat, acești din urmă se pedepsesc pentru că nu se lasă a fi anormalizați.

Trebuie să recunoștem că teza D-lui Al-

brecht a părut prea paradoxală și n'a găsit apărătorii în sinul congresului.

Poate că membrii congresului 'și au amintit obiceiurile patriarhale ale mămuștelor care trăesc ca niște burghezii, părinții și copiii împreună, precum și exemplele de asistență mutuală și abnegațiunea ce s'a observat la societățile simiane. Căci, așa fiind, regresivitatea atavică, dusă până la acești preținși strămoși ai omului, ar trebui să producă nu crima și imoralitatea, ci, din contra, toate virtuțile domestice.

De alt-fel, cum să ne mirăm de straniile concluziuni la cari ajung partizanii școlii noi când fondatorul ei, în primul capitol al operei sale, studiând *embriologia crimei*, găsesce în viața animalelor *echivalente ale crimei și ale pedepsii*, găsesce chiar la plante echivalentul crimei, explicând că plantele insectivore săvârșesc adevărate omoruri asupra insectelor.

Cine nu vede că știința nouă, confundându-se în asemenea adâncimi, merge din ipoteze în ipoteze, negăsind nici o basă solidă pe care să se poată rezema. Credem că ast-fel de teorii n'au nevoie de a fi combătute. Sunt, de sigur, ingenioase; nu este însă cu puțință de a clădi pe ele un ce sistematic.

Totuși doctorina este periculoasă și paradoxale ei de natură a turbura spiritele. Se aruncă în circulațiune, în limbajul juridic, acest cuvânt de *atavism*, fără a 'i se determina scopul și valoarea exactă. Atavismul se invocă ca un al doilea exact strămoșesc împotriva căruia veri ce luptă este imposibilă. Imoralitate fatală și nerăspundere fără limite, iată consecințele doctrinei atavismului.

Premise fără temei, concluziuni neadmisibile.

Ceea ce face atât de anevoioasă ridicarea noului edificiu penal și constituie tot-odată slăbiciunea lui este lipsa unui fundament stabil și neschimbător. Am vădit până acum pe antropologii încercându-se a 'și sprijini doctrina pe teoria tipului criminal, pe ereditate și atavism. Densii modifică încă odată bazele sistemului, combinând teoriile anterioare cu aceea a *nebuliei*.

Știința nouă a descoperit o stare mentală particulară, *nebulia morală*, care se deosebesc de nebunia obișnuită prin aceea că nebunul moral sau *psihopat* (căci s'a găsit și denumirea potrivită) raționează acțiunile sale, se gândește însă numai la ceea ce 'i convine, și, fiind lipsit de veri ce noțiune morală, merge până la crimă pentru a 'și satisface poftele. El trebuie internat într'un asil special, unde 'i se va aplica tratamentul potrivit cu starea sa mentală.

„Dorim să sosescă cât mai curând, — se citește în raportul unui membru al congresului din Roma, — momentul când triumful metodei experimentale va ridica din închisori pe delincenții de nascere pentru a 'i încredința clinicelor criminaliste.“

Consecință foarte naturală: dacă se confundă nebunia cu criminalitatea, nu rămâne de cât să se închidă temnițele, înlocuindu-se cu spitale.

Este adevărat că Ferri distinge pe deli-

cenții *nebulii* de cei-alți delincenți, pe cari 'i împarte în delincenți *de nascere* sau *instinctivi*, delincenți *de pasiune*, delincenți *de obicei* și *de ocaziune*; clasificare care se reduce, în definitiv, la delincenții de obicei și delincenții de ocaziune, căci aceste două din urmă categorii copriind necesarmente și pe cele-alte.

Dar este cu puțință a deosebi cu precizie pe delincenții de obicei și cei de ocaziune? Ocaziunea fiind punctul de plecare firesc al obiceiului, ne întrebăm când reiterarea delictului de ocaziune îl va transforma în delict de obicei și unde va fi limita?

Cât pentru Lombroso, fără a face toate aceste distincțiuni, densul găsesce, din contra, o analogie perfectă între nebunul moral și delincențul născut. Tesele însă sunt contradictorii, căci nebunia este un product al civilizațiunii, aproape necunoscut, dupe cum se constată, populațiunilor sălbatice. Dacă criminalul nativ este un sălbatic, precum s'a dis, nu este un nebun, și dacă este un nebun, nu este un sălbatic.

Pentru a rezolvi dificultatea, Lombroso o încercă încă mai mult, căutând ultima explicațiune a criminalității în *epilepsie*.

Acosta este fasa din urmă a doctrinei lombrosiane.

Nebunia morală și criminalitatea înăscută au o sorginte comună: *epilepsia*, și sunt, prin urmare, atât una cât și alta, niște stări epileptice.

Lombroso a observat la deținuți toate caracterele epilepticilor: disimulațiunea, lașitatea, obscenitatea, iritabilitatea instantanee, grafomania, megalomania, și conchide de aci că tot criminalul are temperamentul epileptic.

Mai întâiu, dacă prin cuvântul de *epilepsie* înțelegem aceea nevrosă convulsivă care se numește ast-fel atât în medicină cât și în limbajul comun, afirmațiunea lui Lombroso este evident gratuită. Epilepsia, de sigur, duce adese-ori la crimă; de aci însă nu reiese că tot criminalul are temperamentul epileptic.

Totuși Lombroso insistă susținând că există o stare morbidă care, fără a se manifesta prin veri o alterare fizică, provocă turburări intelectuale, halucinațiuni, impulsii subite. Aceste fenomene ar fi epileptice, iar epilepsia, în asemenea cazuri, ar fi ascunsă, neaparentă.

Iată un nou teren eminent favorabil partizanilor neresponsabilității.

Este însă evident că dacă față chiar cu epilepsia manifestă ori-ce concluziune formulată *a priori* este neadmisibilă, rămânând a se deduce, în fie-care cas, gradul de răspundere al delincențului, dupe forma și intensitatea maladiei, cu atât mai puțin se poate admite neresponsabilitatea ca o regulă generală când e vorba de o stare *presupusă* numai epileptică.

Fără înduoială, în rivna sa de a găsi o strînsă legătură între diversele forme ale criminalității, Lombroso a emis aici o judecată precipitată. Apoi, în tendința sa de generalizare, acest învățat observă că, din punctul de ve-

dere psihologic, atât epilepticii cât și criminalii născuți prezintă o divergență intelectuală enormă care merge de la geniul până la imbecilitate, ast-fel că geniul nu e de cât o varietate a epilepsiei, și Mahomet, Napoleon, Cesar, Petrarca, Molière, am putea adăoga Stefan cel Mare și Alexandri, au aceeași origină epileptică ca și clientela obișnuită a temnițelor și ocelor.

Când ajungem la concluziuni atât de extravagante, veri ce refutare devine superfluă.

Totuși nu ne putem opri de a observa și în privința epilepsiei dificultatea de a concilia această teorie cu tesa regresivității atavice. Cum se stabilește că strămoșii noștri, istoricii sau preistoricii, erau niște epileptici sau aveau în ei germenul unei stări epileptoide? Din contra, pare a se constata că slăbirea fiziologică a centrurilor nervoase, de parte de a fi un fenomen de reaparițiune strămoșescă, nu este de cât un efect al vișurilor și excelselor civilizațiunii, precum am dis vorbind de *nebulie*.

Nemulțumiți cu teoria *nebuliei* și a epilepsiei, unii din adepții școlii, îndepărtându-se de fondatorul ei, au găsit o altă cauză a criminalității, cauză, bine înțeles, de natură și ea a atrage nerăspunderea delincenților, care este, precum șcim, ținta doctrinei pozitivistice.

Aceștia explică crima prin degenerarea fizică și morală provenind din *încetarea dezvoltării* organelor funcțiunilor psihice.

Doctorul Marro, un elev al lui Lombroso, care a făcut studii minuțioase asupra unui mare număr de criminali, dupe ce constată că observațiunile anterioare ale antropologilor n'au dat decât rezultate nesigure și chiar contradictorii, și că, prin urmare, sunt neîndeștulate pentru determinarea tipului criminal, admite o singură cauză a instincțelor delictuoase, *lipsa de hrănire a sistemului nervos central*, care produce și încetare a dezvoltării organelor cerebrale.

Dupe doctorul Marro (*I caratteri dei delinquenti degenerati*) prezintă principalele anomalii fiziologice ale tipului lombrosian: prognatismul, strabismul, asimetria obrazului; iar din punctul de vedere moral se observă la densii instințe vițioase premature, pasiuni viui, sentimente absolut egoiste.

Dar, ôre, aceste caractere fizice sunt ele atât de constante în cât să poată forma un tip mai bine determinat de cât tipul lombrosian? Am constatat deja nesiguranța tipului criminal. Transformarea *criminalului născut* (acel vechiu portret de familie care se preface necontentit) în *degenerat*, nu modifică întru nimic ceea ce am stabilit în această privință.

Apoi, pornirile psihice ale așa dișilor *degenerati* sunt ele de natură a 'i descărca de veri ce răspundere? Este ușor de a declara pe delincenț victima temperamentului său, dar mai greu de a demonstra că, ori-care ar fi acest temperament, omul nu se poate abține de la actul criminal. Evident că rezistența la impulsii rele este mai mult sau mai puțin grea, dupe caracterul fie-cărui, și că nu avem toți același merit de a rămâne onești. Defecțele însă ale temperamentului nu se pot con-

funda cu vișuri rezultând dintr'o depravare voluntară și încă mai puțin cu pasiunea care duce la crimă.

Teoria temperamentului criminal sau a instinctelor perverse ar fi, de sigur, foarte comodă pentru aceia cărora le place a se supune impulsurilor culpabile. Furul s'ar apăra invocând instinctul furtului, ucigașul instinctul omuciderii, și codul penal s'ar transforma într'un catalog de instincte bolnăviciose.

Forța neresistibilă, iată ultimul cuvânt al acestei teorii. În zadar, însă, se invocă pasiunea pe lângă instinctul ca motor al acestei pretinse puteri; concluziunea nu este mai puțin neîntemeiată. Răspunderea nu poate fi de cât consecința unei leziuni a organelor facultăților mentale și nici cum efectul unei simple perturbări a simțurilor provocată de pasiune. Pasiunea nu despoe pe om de voință și libertate. Ea nu ar face să înceteze responsabilitatea de cât în cas când ar da naștere demenței; dar atunci demența, nu pasiunea, este cauza neresponsabilității.

Din cele expuse până aici rezultă, credem, în deajuns că nu în anatomia și fiziologia delicuenților putem găsi explicarea crimei. În fie-care și vedem criminalii robuști, cu organizațiune fiziologică perfectă, și omeni onești cu constituțiune debilă și bolnăvicioasă, dovadă că moralitatea și criminalitatea nu depinde de organizațiunea fizică.

Impărțirea omenilor în două nemuri distincte, unii criminali, alții onești din naștere, este contrarie realității lucrurilor. Un om rămas mult timp onest poate păcătui, precum un condamnat poate redeveni onest. Asemenea alternative de acțiuni bune și rele sunt proba manifestă că binele sau răul nu este de cât efectul liberei noastre voințe.

Așa dar, să nu căutăm mai mult explicațiunea crimei în teoriile antropologice. Lenea, lăcomia, desfrânarea, mânia, ura, răsunarea, iată cauzele principale ale criminalității, și ele se manifestă independent de veri ce organizațiune fiziologică a omului.

Cât pentru răspunderea morală, nu recunoștem categorii de neresponsabili, căci nu poate fi neresponsabilitate presumată. Știința nu ne dă un criterium absolut nici chiar a adevăratei nebuniei, necum a pretinsei nebuniei morale, a epilepsiei ascunse sau a degenerescenței. Fie-care delicuent reclamă un examen special atât din punctul de vedere moral, cât și din punctul de vedere material. Acolo e adevărul, acolo stă garanția științifică, singura condițiune de securitate pentru societate, precum și pentru însuși criminalul.

Fondatorii școlii noi, fiind în mare parte medici și alieniști, au fost împinși, prin natura studiilor lor, a exagera influențele de ordine vitală și a căuta în fiziologie și patologie cauzele crimei.

Nu este însă de prevedut introducerea acestor principii în lege. Italia însăși, pământul clasic al antropologiei criminale, modificând codul său penal în anul 1888, a ținut puțin compt de doctrina pozitivistă, cu toate că D. Ferri, ca deputat, a pronunțat mai multe discursuri în favoarea ei, cerând o nouă organi-

sare a apărării societății împotriva crimei și reforma penitenciară în sensul noilor teorii.

Să examinăm acum pe scurt reformele propuse pentru punerea în aplicare a principiilor școlii pozitiviste.

Aceste reforme sunt privitoare unele la procedura și justiția criminală, altele la sistemul penal și regimul penitenciar.

Atât la congresul din Roma, cât și la acel din Paris, s'a susținut că în veri ce urmărirea criminală, pe lângă împrejurările de fapt, trebuie cercetat precedentele somatice și psihice ale prevenitului, conform învățământului școlii antropologice.

Natura desbaterilor înaintea instanțelor represive se va modifica de la sine. Nu va mai fi vorba de răspundere morală. Singura chestiune de discutat va fi determinarea categoriei în care intră delicuentul, dupe distincțiunea criminalilor în alienați, instinctivi, de obicei sau de ocaziune.

În locul unei lupte banale de cuvinte se va produce o discuțiune adevărat științifică unde rolul expertului va fi preponderent. În casurile grele se va recurge la lumina unui mare colegiu de experți.

Aceste inovațiuni sunt consecințe necesare ale principiilor antropologice. Pe cât timp este a se stabili culpabilitatea unui om cu ajutorul bunului simț și al echității naturale, magistratul e în primul rang. De îndată ce totul nu e de cât o investigațiune științifică, expertul absorbă pe judecător și instrucțiunea ca și judecata devin nisce funcțiuni cu totul secundare.

Sarcina magistratului va fi ast-fel cu mult ușurată. În împrejurările delicate unde nesuficiența indicilor pune astăzi în îndoială pe judele instructor și el opresce de a decerna un mandat de arestare, judecătorul viitorului, constatând cu ajutorul expertizei mărimea unghiului facial al inculpatului, forma neregulată a craniului și volumul anormal al fălcei, nu va esita a 'l menține în arest.

Căci natura probelor s'ar schimba cu desăvârșire.

Un adversar al școlii formulează prin ipotesă cam ast-fel de concluziuni din partea ministerului public înaintea veri unei curți cu jurați:

„Da, D-lor jurați, acusatul persistă a nega faptul și dovețile administrate de noi sunt neîndestulătoare pentru a vă forma convingerea. Dubiul însă va dispărea îndată ce veți observa pe acest om mai de aproape. Priviți, el are brațele peste măsură lungi, urechia în formă de tortă, nasul strâmb și o sprâncenă mai sus de cât cea-altă. Apoi, indiciu de o gravitate excepțională, expertisa constată o sensibilitate egală la degetele arătătoare drept și stâng. Culpabilitatea sa este ast-fel pe deplin stabilită și nu puteți de cât să dați un verdict de condamnare.“

Să sperăm totuși că teoriile antropologice nu sunt în ajunul de a determina verdictele curților cu jurați, fie pentru achitare, fie pentru condamnare

De alt-fel, instituțiunea juraților este aspru criticată de școala pozitivistă. Juriul, dupe Garafalo, este o rămășiță absurdă a epocelor barbare rătăcită prin legislațiunile moderne;

iar Ferri consideră pe jurat ca absolut neapt pentru sarcina ce 'i se impune.

Nu noi vom tăgădui slăbiciunile juriului. Recunoștem că juratul în de-obște n'are destul sânge rece și judecată pentru a rezista unei apărări iscusite, unui cuvânt meșteșugit; că 'i se atinge ușor sensibilitatea și 'i se câștigă compătimirea; că, adese ori, chiar considerațiunile străine cauzei dictază verdictele sale.

Juriul, la noi, este de o extremă indulgență pentru unele crime, precum falsul în acte publice și pruncidarea. De multe ori achită pentru că pedepșa prescrisă de lege 'i se pare prea grea în proporțiune cu faptul. Asemenea achitări produc de sigur un efect deplorabil asupra moralității publice, făcând să nască speranța periculoasă a impunității.

Imperfecțiunile instituțiunii sunt deci manifeste. De aici însă nu urmază că ea trebuie suprimată, precum reclamă criminologia pozitivistă. Juriul a intrat în moravurile publice și, dacă s'ar suprima, s'ar produce imediat o mișcare pentru restabilirea lui. Este dar mai prudent și mai înțelept de a 'l menține și ameliora.

În acest scop trebuie mai întâi modificată compunerea listelor. Interesul societății nu este de a face să participe cel mai mare număr la administrarea justiției, ci de a constitui un juriu luminat, solid și capabil de a rezista la veri ce influență. Valoarea juriului depinde absolut de compunerea sa. Listele să nu cuprindă de cât cetățiani cari prezintă toate garanțiile de capacitate și independență, și îndată instituțiunea se va ridica și consolida.

În al doilea loc s'ar putea restrânge competența curților cu jurați și corecționalisa crimele cari găsesc o impunitate aproape sigură înaintea juraților.

Bine înțeles, școala italiană nu cere desființarea juriului în scop de a da magistraturei actuale dreptul de a judeca infracțiunile penale. Novatorii propun crearea unui personal de omeni speciali cari să scie a deosebi diferitele clase de delicuenți prin caracterele lor fiziologice. Acești magistrați antropologiști ar înlocui cu timpul pe judecătorii de astăzi în materie de crimă și delict.

Criminologia pozitivistă cere apoi suprimarea libertății provisorie.

De și astăzi se recunoște în de-obște că detențiunea preventivă este susceptibilă de toate temperamentele conciliabile cu exigențele interesului public, totuși se susține că libertatea provisorie este o măsură lipsită de seriozitate, care încurajază pe criminali și descurajază pe pacienți și pe martori.

Criminologiștii nu se preocupă de suferințele inculpatului arestat pe nisce simple presupțiuni și în privința căruia se va da poate ordonanța de neurmărire. În atare cas prevențiunea nu este, dupe D. Garafalo, de cât o întâmplare neplăcută pentru care se cuvine deținutului inocent o despăgubire bănescă din partea Statului, ca și cum asemenea desdaunare ar fi de natură a repara prejudiciul moral rezultând dintr'o detențiune prelungită pe nedrept. Consecuenți cu teoriile lor, antropologiștii cred de sigur că, din mo-

ment ce inspecțiunea fiziologică sau examenul genealogic este defavorabil inculpatului, ar fi o neghiobie a 'i se da drumul.

Asupra prescripțiunii și dreptului de grație, D. Garofalo presintă nise observațiuni ce nu sunt lipsite de temeii.

Acest criminologist nu admite ca un criminal să rămână neurmărit și nepedepsit pentru că a isbutit să se ascundă într'o curgere ore-care de timp. Și, în această privință, puțin importă dacă amintirea crimei începe a se șterge; societatea are același interes de a se apăra împotriva elementelor turburătoare.

Din punctul de vedere al moralității publice ne întrebăm dacă, în adevăr, atunci când amintirea faptului încă subsistă, interesul social permite ca, dupe cinci sau zece ani, făptuitorul să fie liber de a 'și proclama delictul său crima și a se fali de ea. Ar fi poto rațional de a se prelungi timpul necesar pentru prescripțiunea acțiunii publice.

Grațiarea este considerată și ea ca o măsură ocrotitoare a crimei. Pedepsa nefind în criminologia pozitivistă de cât un mijloc de apărare socială, se refuză șefului Statului dreptul de a răpi societății acest mijloc de apărare. Puterea executivă ar trebui să fie răspundătoare de crimele comise de făcătorii de rele grațiați și să despăgubescă pe victime.

Este evident că grațiarea arbitrară, motivată din alte considerațiuni de cât amendarea condamnatului, nu poto fi de cât desaprobată. Dar abuzul acestui drept nu ar justifica suprimarea lui. Grațiarea este paliativul necesar al lungilor pedepse, și mai cu seamă al pedepselor perpetue. Garanția exercitărei judicioase a dreptului de grație stă în înțelepciunea șefului Statului.

Acestea sunt reformele principale ale antropologiei criminale relative la administrațiunea justiției.

Să trecem la reformele privitoare la pedepsă.

Sistemul penal al școlii italiene plăcă din principiul nerăspunderii morale pe care îl pune în afară de veră ce discuțiune, precum am arătat la început.

Să nu se credă însă că nerăspunderea morală ar atrage dupe sine nepedepsirea delincuenților. De și, în sistemul lor, rațiunea și scopul pedepsei sunt altele de cât cele admise până astăzi în filosofia penală, nu mai puțin antropologistii ajung, precum vom vedea îndată, la consecințe foarte rigurose pentru criminali.

Școlă pozitivistă a început prin a înlătura ideea penalității; și cu drept cuvânt, căci pedepsa presupune culpabilitatea, iar culpabilitatea presupune responsabilitatea pe care această școlă o tăgăduesce.

Infracțiunea penală constituind însă o acțiune dăunătoare, societatea este în drept a pune pe delincent în imposibilitate de a pricinui asemenea daunare. În acest scop îl va sequestra într'un asil, unde îl va supune unui tratament analog cu acel al nebunilor sau idioșilor.

Acosta a fost teoria primitivă a pozitivismului.

Apoi criminologistii italieni, recunoscând că ast-fel de presiune ar echivala aprăpe-

cu impunitate și ar fi amenințătoare pentru siguranța publică, propun a se menține penalitatea și a se pedepsi delincuenții nu din punctul de vedere al culpabilității, care dispare odată cu liberul arbitru, ci din punctul de vedere al nocivității lor.

Pedepsa se întemeiază ast-fel pe dreptul societății de a exclude din sinul ei elementele anti-sociale.

Antropologistii voesc să aplice legislațiunii penale legile naturale a selecțiunii și adaptațiunii. Crima fiind rezultatul anomaliilor fizice și psihice, este dovada imposibilității de adaptare la viața socială. Criminalul e un animal vătămător; interesul de conservațiune socială reclamă eliminarea lui.

Este ușor de a pune în evidență punctul slab al acestei teorii. Dreptul de a pedepsi nu se justifică în deajuns prin interesul apărării sociale. Trebuie însă ca exercitarea acestui mijloc de conservațiune să fie legitimă în sine; trebuie, în alte cuvinte, ca pedepsă să fie justă. Or, nu e justă de cât atunci când se aplică unui delincent culpabil care o merită pentru o infracțiune comisă cu slobodă voință. În doctrina liberului arbitru pedepsă este necontestat drept. Când însă autorul unui act criminal nu e moralmente răspundător, încetează de a fi culpabil. Cum dar s'ar putea pedepsi o victimă a fatalității?

De altmintrelea, această teorie a eliminării este de o rigore nemilosă pentru criminali.

În legislațiunea actuală pedepsă, pe lângă caracterul ei expiator, tinde și la amendarea delincentului. Societatea se încercă a învinge lenevirea deținuților, a le da un învățământ profesional, o instrucțiune morală și religioasă. De aici organizarea acelor închisori atât de costisitoare în țările mai înaintate în civilizațiune, acelor opere de patronagiu în favorea tinerilor delincenți în scop de îndreptare; de aici suspendarea condițională a executării pedepsei care se introduce treptat în principalele legislațiuni europene. Dar totul este inutil dacă delictul nu e de cât manifestarea unei legi de evoluțiune, rezultatul fatal al unei rele organizațiuni cerebrale. D. Ferri, teorianul școlii, negă remuşcarea făcătorilor de rele și, în consecință, posibilitatea de a'i amenda. Pedepsă decî trebuie să aibă un caracter exclusiv represiv, sau, mai bine dîcînd, societatea trebuie să se debaraseze de elementele cari o turbură.

Pedepsă cu mörte fiind cel mai sigur și mai eficace mijloc de eliminare, convine pe deplin criminologiei pozitvistice. Prin acest mijloc se epurează omenirea, producîndu-se o selecțiune artificială analogă cu selecțiunea spontană care se produce în ordinea biologică prin mörtea indivizilor neasimilați condițiunilor mediului ambiant.

Antropologistii italieni rezervă însă pedepsă capitală criminalilor cari dau dovadă de o răutate și o cruđime instinctivă. Lipsa totală de simț moral face pe aceștia nesusceptibili pentru tot-d'a-una de viața socială.

Cei-alfi criminali se vor elimina prin deportare. D. Garofalo dezvoltă un sistem complet de deportare dupe diferitele categorii de criminali și dupe gradul lor de perver-

sitate: transportarea ordinară într'o colonie a Statului pe un timp nedeterminat și cu o perioadă ore-care de observațiune, transportarea într'o țară îndepărtată, o colonie începătoare, unde populațiunea ar fi încă rară și o muncă necontenită condițiunea absolută a existenței, în fine transportarea și părăsirea într'o localitate sêlbatică, unde isgonitul va deveni robul indigenilor, dacă nu va fi poto strépuns de săgețile lor.

Iată un mod spăimântător de a practica selecțiunea.

Dar cea mai stranie propunere a criminologiei pozitvistice este de a împedea pe criminali de a procrea. Criminalul producînd un criminal, precum o viperă nasce o viperă, epurațiunea nêmului ar fi necompletă și selecțiunea defectuoasă dacă s'ar permite delincuenților de a se reproduce. În consecință, D. Garofalo cere să li se impună nefecundarea prin operațiune hirurgicală. Cu greș își închipue cine-va crearea unei clase noi și numeroase de funcționari însărcinați cu această delicată misiune. Dar rațiunea peremptorie de a se respinge asemenea propunere, când s'ar discuta cu seriozitate, este falsitatea punctului de plecare pe care am stabilit-o când am vorbit de ereditate.

În cât privesce pedepsă închisorei corecțiionale, D. Garofalo o admite în principii, însă pe un timp nedeterminat ca și deportarea, și numai ca un mijloc de constringere la muncă. Delincentul ar sta deținut până ce ar achita cu lucrul sêu amenda către Stat sau despăgubirea convenită părții lezate.

O propunere care merită a fi luată în considerațiune este crearea unor asile unde s'ar interna criminalii declarați nebuni. În adevăr, asemenea ospicii-inchisori ar garanta pe deplin societatea în contra delincuenților atinși de alienațiune totală sau parțială.

Rămâne să cercetăm dupe care normă se determină pedepsă în antropologia criminală.

Pedepsă se măsoră astăzi dupe actul culpabil. Criminologia italiană propune a se înlocui proporționarea pedepsei cu delictul prin cercetarea idoneității delincentului la viața socială. Ast-fel furtul unei pânii se va pedepsi mai aspru de cât jefuirea unei bănci, dacă inculpatul se va judeca mai puțin capabil de adaptarea la mediul social.

În teoria liberului arbitru răspunderea criminalului este atenuată prin miserie, prin relele exemple ce le a putut avea, prin slăbicțiunea inteligenței sale. În aplicarea pedepsei 'i se ține compt de tôte aceste împrejurări cari 'i micșorază culpabilitatea.

În sistemul pozitivist asemenea circumstanțe ușurătoare devin necesarminte circumstanțe agravante. Căci, cu cât un om e mai sêrac, cu cât educațiunea sa a fost mai defectuoasă, cu cât facultățile sale intelectuale sunt mai slabe, cu atât e mai periculos pentru societate și decî cu atât mai aspru trebuie pedepsit.

Iată la ce consecințe revoltătoare ajungem când despărțim răspunderea penală de răspunderea morală, când suprimăm pe cea din urmă și manșinem pe cea d'ântiului pe temeiul exclusiv al apărării sociale.

D. Ferri, ducând principiul până la consecințele sale extreme, nu se sfiesce a declara că nebunul criminal însuși este penalmente responsabil, concluziune logică din moment ce omeni se pedepsesc nu ca culpabili, ci ca vătămători, dar nu mai puțin monstruoși.

Din același punct de vedere criminologia combatte teoria tentativei admise astăzi de mai toate legislațiunile penale.

Dupe scola italiană, atât tentativa propriu zisă, cât și crima săvârșită și neisbutită trebuie să se pedepsască întocmai ca crima îndepărtată. Căci din moment ce se stabilește intențiunea criminală, pericolul social este același în toate cazurile. Chiar în cazul delictului disimulat, când mișcările de executare au fost neîndestulătoare în nesciința agentului, voința perversă fiind manifestă, neexistența faptului este indiferentă pentru aplicarea pedepsei.

De sigur că, în teorie pură, nu este nici o deosebire între aceste diferite ipoteze în cât privește pe agent. Dar justiția absolută nu poate fi justiția societății. Legiuitorul a trebuit să aibă în vedere, pentru determinarea pedepsei, nu numai răul intențional, dar și răul material, acest element final al delictului, măsurând pedeapsa dupe prejudiciul social produs și neprescriind nici o pedeapsă atunci când mișcările întrebunțate fac imposibilă producerea răului.

Sistemul penal al criminologiei italiene este manifestarea evidentă a unei reacțiuni contra îndulcirii sistematice a repressiunii.

În jumătatea a doua a secolului al XVIII, opiniunea publică se revolta, cu drept cuvânt, contra atrocității pedepselor și reclama îndulcirea legilor penale. Era epoca unde tortura interoga și durerea răspundea. Dar îndulcirea pedepselor are timpul său, are și limitele sale. Ar fi o eroră de a crede că sistemul penal se poate vecinic perfecționa prin slăbirea nemărginită a legilor represive. Când natura osândei nu mai intimidă pe făcătorii de rele, neapărat că criminalitatea sporesce. Or, se observă astăzi pretutindeni înmulțirea crimelor și delictelor. Nu cum-va societatea a desarmat prea mult și legiuitorii ei, din iubire către omenire, au sacrificat interesele de căpetenie ale acestei omeniri? Iată problema ce se impune criminaliștilor și bărbatilor de stat, și în resolvirea căreia aceștia vor putea să țină compt de lucrările și lecțiunile școlii italiene asupra acestui punct.

D. Ferri cere a se preveni crimele și delictul prin suprimarea în totul sau în parte a instituțiilor sau obiceiurilor din cari derivă cauzele obiceiuite ale criminalității, datorită legiuitorului fiind de a împușina tentațiunile și ocasiunile de a se comite infracțiuni la legea penală. În acest scop, Ferri propune o serie de reforme în ordinea economică, politică, civilă și administrativă, asupra cărora cadrul restrâns al acestei expunerii nu ne permite să ne întindem. Ne vom mărgini a dice că dintre aceste reforme foarte puține ar fi de natură a influența direct asupra criminalității. Ast-fel sunt măsurile restrictive relative la învoirea de a purta arme, la cărțume și debite de bețuturi spirituoase, la jocuri

de noroc. Cele-alte n'ar avea de cât o acțiune indirectă și foarte îndepărtată.

D. Garofalo consideră toate aceste mișcări ca nesuficiente și de o eficacitate dubioasă pentru înfrânarea crimei. Densul susține, cu drept cuvânt, că sporirea criminalității provine în mare parte din slăbirea generală a repressiunii la care contribuie indulgența obișnuită a juriului și abuzul circumstanțelor ușurătoare.

Am văzut criticele ce se formulă în privința instituției juraților. Teoria circumstanțelor ușurătoare nu este mai puțin vie combătută de scola italiană.

Se susține că circumstanțele ușurătoare se admit de multe ori fără a fi întru nimic justificate. Se aplică chiar în cas de recidivă, permițând făcătorilor de rele perversi de a săvârși, dupe expierea fie-cărei pedepse, delictul nou cu atât mai numeroase cu cât durata închisorii va fi fost mai scurtă. Circumstanțele ușurătoare, cari ar trebui să fie excepțiune, au devenit regulă, producând și acest efect de a se aplica crimelor pedepsele edictate pentru delictul, ast-fel că distincțiunea esențială dintre aceste două categorii de infracțiuni nu mai are rațiune de a fi.

Aceste observațiuni ar fi, credem, la locul lor și în cât privește practica noastră judiciară.

Dar abuzul circumstanțelor ușurătoare nu se poate imputa legii, ci judecătorului care o aplică. Juriul n'are de cât să fie mai energic în apărarea intereselor societății pe care o reprezintă. Judecătorul corecțional, asemenea, să fie mai riguros în admiterea circumstanțelor ușurătoare și, mai cu seamă, mai aspru cu recidiviștii. Perseverarea în delict sau crimă nu constituie numai o agravare a pericolului social, dar denotă și înrutățirea morală a delicuentului, ast-fel că principiul de justiție se unesce cu interesul societății pentru a reclama o protecțiune mai eficace a siguranței publice prin o repressiune mai puternică.

Cu toate acestea, să nu se credă că rigorea pedepsei ar fi îndestulătoare pentru prevenirea criminalității și mărginirea recidivei. Certitudinea osândei importă mai mult de cât rigorea ei. Să se întărească această certitudine prin o poliție mai vigilantă în orașe și mai independentă de politică, prin o priveghiare activă a drumurilor mari, prin o mai bună alegere a personalului auxiliarilor ministerului public. Iată, pe lângă agravarea pedepselor, mișcările prin cari s'ar înfrâna criminalitatea, micșorându-se speranța impunității.

Suntem, deci, de acord cu D. Garofalo pentru a recunoște că creșterea criminalității provine în parte din slăbirea repressiunii. Dar, pe când noi căutăm remediul la această stare de lucruri pe bina răspunderii morale și a proporționării pedepsei cu delictul, criminalogistul italian susține că neeficacitatea repressiunii este consecința neevitabilă a acestor două principii fundamentale ale sistemului nostru penal. Cu teoria circumstanțelor ușurătoare și cu pedepsele temporare, dice Garofalo, nu poate fi repressiune energetică. Din moment ce culpabilitatea se determină dupe

gradul de răspundere morală, judecătorul este desarmat și lupta împotriva criminalității devine imposibilă.

Așa dar, responsabilitate exclusiv legală și un sistem represiv, întemeiat pe legea de adopțiune la viața socială, iată concluziunile definitive ale criminologiei pozitiviste.

Dar cine nu vede pericolul la care scola nouă expune corpul social prin negarea liberului arbitru și suprimarea responsabilității morale?

Statistica destăinuesce numărul hoșilor și ucigașilor; dar câți sunt acei cari, solicitați de nevoile săi de pasiunile lor, resistă la tentațiunea faptelor rele? Să fie încredințați acești din uramă că lupta este imposibilă, că toate actele noastre sunt determinate de natura noastră fizică; ne putem ore îndoui că criminalitatea va crește în proporțiuni considerabile?

Puțin importă, vor răspunde novatori; criminalitatea va dispărea cu eliminarea criminalilor; erorea, însă, trebuie combătută cu ori-ce preț. Din moment ce se stabilește că liberul arbitru este o himeră, trebuie ca adevărul să strălucască în ochii lunei întregi.

De acord dacă tesa ar fi demonstrată; dar demonstrațiunea este ea făcută?

Cu greu ni se va răpi sentimentul propriei noastre libertăți. Nici un sofism din lume nu mă poate împedica de a simți în mine, înainte acțiunii, puterea care mă determină, într'un sens sau altul, nici de a avea conștiința că sunt stăpân pe rezoluțiunea mea, că o pot continua, opri, relua și îndrepta dupe plac.

Nu avem de cât să ne interogăm pe noi înșine pentru a constata asupra noastră cauza concretă a fie-cărui act personal. Experiența de toate zilele, de toate momentele, pune în evidență voința și libertatea omului.

De sigur că facultățile noastre morale sunt în strinsă legătură cu dispozițiunile organelor, și că forța sau slăbiciunea voinței depinde mult de la temperament, precum am observat în cursul acestui mic studiu. Dar, în afară de cazul unde voința este lămpătată de bolă, această putere internă nu lipsește nimănui.

Influențele cari apasă asupra voinței unui om cu mintea sănătoasă nu sunt nici odată destul de puternice pentru a face din el un criminal fără voie.

Toate preceptele moralei nu sunt pôte la nivelul intelectual al tuturilor omienilor; dar legea pozitivă nu coprinde de cât o parte foarte elementară a legii morale.

A nu fura, a nu comite fals sau escrocherie, a nu fabrica monedă, a nu da foc, a nu lovi, a nu omori, sunt datorii atât de elementare în cât observarea lor nu cere o inteligență și o voință întinse.

De aceea nici criminalii nu se înduiesc de răspunderea lor morală. Acest fapt l'constatăm în fie-care și la procesele penale. N'am audiat nici odată pe delicenți invocând organizațiunea lor fizică sau psihică pentru a declina răspunderea faptului.

Unii tăgăduiesc cât pot spre a se sustrage de la pedeapsă. Culpabilitatea lor însă, odată

stabilită, nu contestă legitimitatea osândei, căci se simt răspunzători, înțeleg că pedepsa este meritată și o priimesc cu resemnare.

Și această resemnare nu provine numai din sentimentul că au călcat legea pozitivă, dar și legea morală. Căci s'au văduț criminali denunțându-se ei înșiși pe sine; alții mergând până la sinucidere pentru a scăpa fie remușcării, fie rușinei și disprețului public.

Tote aceste fapte denotă că criminalii au deplină conștiință de culpabilitatea lor morală.

O altă observațiune, care are și ea importanța sa, este că criminalii nu hrănesc nici o ură, nici un resentiment contra magistratului care a cerut sau care a pronunțat condamnarea lor. Acest fapt, constatat de noi toți cari inspectăm penitenciarele, este o nouă probă că deșii recunosc justiția pedepsei.

Cu toate acestea, pentru școala nouă, liberul arbitru nu este de cât o iluziune.

Și când li se pune în evidență inichitatea pedepsei unor oameni nerăspunzători moralmente de faptele lor, criminologii și ne răspund că, dacă suferința impusă este necesară pentru mântuirea societății, justiția abstractă poate protesta; dar această nedreptate este neevitabilă. Dreptate nu există în această lume, care nu presintă de cât un spectacol neîntrerupt de asemenea inichități. Justiția umană nu poate de cât imita natura, pronunțând excluderea celor neadaptați la existența socială.

Dacă liberul arbitru, atestat prin fapte mai mult de cât prin raționamente, ar avea nevoie de o ultimă probă, ar găsi-o, de sigur, în consecințele deplorabile ale pozitivismului.

În zadar decî se încercă novatoriul a sdruncina acest fundament al moralei și al legii.

Principiul responsabilității are rădăcini prea adânci, origine prea impunătoare pentru a nu rezista loviturilor școlii pozitivistice. Între apărătorii săi poate invoca pe acei ce au fost și vor fi în veci stăpâni ai cugetării omenesci, cei mai mari filosofi, jurisconșulși și scriitorii ai anticității. Aceștia au așezat, cu o autoritate pe care douăzeci și patru de secole n'a slăbit-o, bazele eterne ale moralei și ale dreptului.

Noțiunea datoriei înscrisă în conștiință, dreptul pozitiv fundat pe dreptul natural, responsabilitate atât înainte legii morale, cât și înainte legii scrise, dreptul de a pedepsi întemeiat pe ideea superioară de justiție, aceste principii le au răspândit Romanii în tot universul cunoscut pentru a forma din ele baza legislațiilor popoarelor civilizate.

Fără a mai vorbi de sancțiunea ce li s'a dat prin scripturi, prin scrierile părinților și decisiunile consiliilor, dar moralității, filosofii și scriitorii eminenți din timpurile moderne au demonstrat, la rândul lor, adevărul unei doctrine care, în același timp, consfințește demnitatea omenescă și ocrotesc interesele societății.

Vechiul principiu fi va el răsturnat în criza prin care trece astăzi dreptul criminal?

De sigur nu.

Pericolul social se opune amenințator la introducerea în lege a noilor teorii.

Suprimați libertatea, a dis un adânc cugetător din zilele noastre (și cu aceste cuvinte termin), suprimați libertatea și societatea se dărîmă.

Răspunsul D-lui prim-președinte Dimitrie G. Rosseti.

Domnule procuror,

Sentimentul penibil ce 'l resimțim când constatați lipsa dintre noi a vecinic regretatului nostru coleg *Neculai Bêrzu* este viu împărtășit de întreaga curte; calitățile eminate de magistrat pe cari le enumărați fac pierderea lui Bêrzu adânc simțită; singura idee ce ne poate aduce o alinare la durerea tuturilor este că toți noi, mai cu sîmă cei tineri dintre noi, ne vom sili să imitam bunele exemple ce ne a dat repausat și să perpetuăm în curte tradițiunea ce ne a lăsat el.

Studiul ce ați făcut și expus asupra noiei școlii pozitivistice criminale din Italia este de cel mai mare interes științific și nu numai că nu este inoportun, ci, din contra, este foarte interesant din toate punctele de vedere pe cari le ați tratat.

Nu v'e voiî urma în discuțiunea controverselor noului sistem penal pozitivist cu sistemul pe care 'l au încă toate Statele civilizate, și care este sistemul așa numit clasic, pentru că nu aș putea de cât repeta argumentele ce le aduceți expunându-le în un mod mai puțin sistematic și nu așa bine ca D-văstră care ați pătuns în inima sistemului și 'l ați studiat din toate punctele de vedere.

Mă mărginesc dar a constata, împreună cu D-văstră, că negațiunea *liberului arbitru* nu mai justifică întru nimic represiunea faptelor penale.

Școala nouă pozitivistă cade în contradicere cu sine însuși când voiesce a aplica pedepse acolo unde constată că nu există responsabilitate; singura consecință naturală și logică a sistemului pozitivist ar fi desființarea legislațiunei penale și înființarea de asile unde să se închidă toți acei delincenți, cari din atavism, din cauza nebuniei morale, a epilepsiei, etc. să fie deținuși, nu pentru a li se aplica o pedepză moralisătoare, ci pentru a 'i împedica de a face rău societății.

Neapărat că cu acest sistem toate instituțiunile noastre de astăzi în materie penală ar fi inutile și consecința ar fi desființarea magistraturei penale în toate ramurile ei și înființarea de colegii medicale cari să constate infirmitățile mentale și decreteze închiderea acelor infirmii în localurile ce li s'ar destina.

Cred, împreună cu D-văstră, D-le procuror, că vechiul principiu nu va fi răsturnat în criza prin care trece astăzi dreptul criminal, și vor mai trece încă multe decenii până se va rosti ultimul cuvânt în această materie.

Plecând din acest punct de vedere, am creșut util să dezvolt, la rândul meu, un mic studiu pe care în anul trecut 'l am enunțat numai, și această este reforma ce ar trebui introdusă în sistemul nostru penitenciar.

Este incontestabil că România a realizat în ultimele decenii mari progrese în diferite ramuri ale administrațiunei publice; este însă

unul din aceste ramuri la care legiuitorul nu s'a gândit încă pôte din cauza dificultăților materiale și din lipsa mijloacelor financiare, dar la care credem că a venit timpul ca să se gîndescă și să ia toate măsurile posibile pentru a curma răul existent și a aduce în viitor îmbunătățiri cari sunt imperios cerute.

Cunoscem cu toții în ce tristă stare se află atât penitenciarele noastre centrale cât și aresturile preventive. D-văstre, D-lor procurori, și D-văstre, D-lor consilierii, cari, cu ocaziunea prezidării curților cu jurați, inspectați aresturile preventive din județe, ați avut ocaziune să constatați și să ne semnați inconveniente ce ați observat.

Totă lumea recunoșce că societatea are nu numai dreptul, dar chiar datoria de a pedepsi în scop de a reprimă răul și de a oferi societății garanția siguranței sale și a îmbunătățirii delincenților prin pedepși.

Or, pentru a putea obține aceste rezultate, una din cele d'ântei condițiuni ce se impune este de a se separa de la început chiar și în mod absolut pe preveniți, pe acei cari se află în instrucțiune de cei condamnați deja.

O scim cu toții că interesul unei bune instrucțiunii reclamă ca prevenitul să fie cu deservire izolat de alții cari pot să 'i dea consiliu și să influențeze asupra bunelor sale porniri prin o experiență îndelungată a criminalității.

S'a constatat că o aglomerare mare de condamnați în un singur penitenciar este foarte dăunătoare pentru morală și îndreptarea celor închiși. În Franția sunt mult mai multe cazuri de recidivă la sută de arestați în penitenciarele cari au o populațiune de peste 900 deținuși; acele penitenciare dau 25, 27 și 30 la sută recidive, pe când alte penitenciare, cari nu au de cât o populațiune de 400 deținuși și mai puțin, nu au de cât 18 și 20 la sută, și sunt aresturi chiar cari, avînd o populațiune de ceva peste 200, cari nu presintă de cât 11 la sută, ba chiar numai 6 1/2, la sută recidive.

Trebue neapărat deosebiți arestații de condamnații pentru prima oară pentru un mic delict, minorii de cei adulți și de veteranii criminalității, vieța în comun în dormitoare, în salele de lucru, în refectorii, unde supraveghierea este foarte anevoioasă, contribuie foarte mult la deservirea demoralizare a celor mai puțin răi și la dezvoltarea și perfecționarea sentimentelor perverse a criminalilor înțeleși în răutate.

Promiscuitatea în penitenciare este focarul cel mai grozav care pôte să fie pentru deservirea dărăpănare morală a individului care este silit să trăiască în cea promiscuitate, și este ca un loc de cultură a microbului social care se dezvoltă și, la eșirea lui din acel focar, când reintră în societate propagă virusul infecțios și veninos la persoane cari nu sunt indemne pentru o asemenea infecțiune, în cât privim cu spaimă cum creșce criminalitatea pe fire ce și ne simțim în neputința de a o combate.

Multe State s'au gândit de a despărți și de a clasifica deținuși dupe ore-cari categorii;

aceste clasificări și separațiunii sunt cu totul irealisabile mai ales pentru aresturile preventive din județe, unde numărul deținuților e prea mic; singura deosebire ce se poate face este aceea a sexelor și a minorilor de ambe sexe de cei adulți; căci dacă ai voi a merge cu deosebirile mai departe, mai ținând compt că trebuie deosebiți cei bolnavi de cei sănătoși, rezultatul neapărat ar fi că s'ar creea mai multe categorii de cât ar fi indiviți.

De aceea pentru aresturile preventive nu poate fi de cât un singur sistem și care se impune din toate punctele de vedere, și acesta este sistemul celular cu izolarea completă a indiviților.

În penitenciarele centrale s'ar putea introduce clasificarea cu mai multă ușurință, având fie-care penitenciar un număr mai mare de deținuți. Însă cum se va procede la acea clasificare? Nu se pot clasa deținuții cum s'ar putea clasa bună oră mineralele sau plantele în un muzeu de mineralogie sau botanică.

A'îclasa dupe natura crimelor ori a delictețelor, ar trebui să închidă pe tâlhari la un loc, în altă încăpere să puni pe ucigași, în altă sală pe bancrutari și în alta pe cei condamnați pentru atentat la bunele moravuri, etc. Acest sistem ar procura poate mari înlesniri pentru studii psihologice, dar nu scim dacă am face o operă penitenciară și moralisătoare. Pericolul contagiunii s'ar localiza poate, dar s'ar desvolta negreșit în proporții mult mai mari pentru fie-care categorie luată în parte.

Nu e probabil că un fur în contact cu un asasin să devină un ucigaș, pe când același fur în contact cu alții mai iscusiți de cât el, care ar poseda secrete de profesiune mai multe, neapărat că ar deveni un fur mai mare și mai periculos pentru societate, acest exemplu e îndestulător pentru demonstrarea inconvenientelor sistemului.

A clasa pe deținuții dupe timpul deținerii iarăși nu poate da rezultate bune.

A face clasificarea dupe vârsta arestațiilor, odată ce e admis că minorii nu pot fi închiși la un loc cu adulții, ni se pare iarăși o clasificare nerațională care nu poate da veri rezultate practic din punctul de vedere al îndreptării și moralisării deținutului.

Din cele expuse rezultă că sistemul de clasificare pentru aresturile centrale prezintă dificultăți foarte mari și nici un folos pentru opera moralisătoare care trebuie să fie jinta de căpetenie a societății în aplicarea pedepselor; de aceea Levinston și Gustav de Beaumont au dis un mare adevăr când au susținut „că o clasificare rațională a deținuților este un lucru imposibil“.

Fie-care condamnat care se ia din o societate onestă o lipsesce pe ea de un fost cooperant și trimite în simu societății iregulare, inimica celei d'antéu, un nou recrut.

Prin acesta numărul perversilor se înmulțesce și, lăsându'î la un loc, legăturile dintre ei se întăresc și 'î pune în o atmosferă unde tot ce e sănătos pierde și unde crește și se desvoldă numai ce e putred și veninos, precum observă foarte bine D. Henri Joli în admirabila'î carte „Lupta în contra crimei“.

Singurul lucru care e de făcut, prin ur-

mare, este de a isola condamnații unul de altul. Precum acest sistem se impune în aresturile preventive unde, din cauza micului număr, nu se poate face veri o clasificare, asemenea se impune și în penitenciarele centrale unde aglomerarea și promiscuitatea nu ne poate da nici un rezultat moralisator.

America a compromis sistemul celular prin abuzul singurătății desevirșite și prin ideea pedantică ori fanatică că vinovatul trebuie pus singur față în față cu conștiința lui și cu Dumnezeu, fără nici un ajutor omenesc, fără nici o distrațiune, fără lucru și fără cărți.

De asemenea se poate compromite regimul celular prin un eclectism negândit. Dupe buna reputație a cutărei închisori celulare, o țără împrumută o parte din procedurile sale, dar adaoge nisce inovațiuni incompatibile cu ideea primordială pe care se întemeiază totă economia sistemului.

Așa se vede, spre exemplu, la St. Petersburg o închisore foarte frumoasă unde sunt admirabil concentrate toate serviciile materiale, cari sunt puse în mișcare prin o mașină puternică ca în o fabrică de prima ordine.

Celulele sunt spațioase, sănătoase, bine aranjate pentru lucru, luminate cu lumină electrică, etc., etc., dar la ceasul recreațiunii fie-care arestat părăscesce celula sa pentru a se întâlni cu cei-alți în curtea destinată pentru preumblare care este una singură pentru tot stabilimentul și toate recreațiunile se petrec în comun. La ce dar poate servi izolarea în timpul orelor de lucru de cât a face să se nască în arestați dorința mai mare de a se întâlni și de a'și comunica impresiunile lor în momentul petrecerilor în comun?

În anul 1851, Holanda a instituit, cu titlul de încercare, închisorea celulară absolută, însă pe un termen foarte scurt, șese luni numai, lăsând judecătorului facultatea de a aplica închisorea celulară ori comună. Dupe o experiență de trei ani s'a sporit maximul închisorei celulare la un an. Magistratura holandeză, dupe o practică de încă 17 ani, constatând că sistemul da rezultate foarte bune, căci criminalitatea scăzuse în mod simțitor, ceru cu insistență ca să se înmulțesacă închisorile celulare și să se extindă durata închisorei, în cât această durată s'a întins la două, trei ani, și dupe noul codice penal holandez, promulgat la 1884, durata închisorei celulare s'a întins la cinci ani.

Belgia a fost mai îndrăsnă; ea a generalizat aplicarea sistemului celular; ori-cine e condamnat la închisore corecțională, reclusiune ori muncă silnică, e închis în celulă.

Dacă administratorii ori medicii constată că starea fizică ori mintală se opune la izolarea, atunci se trimite din oficiu în cartierele unde se practică sistemul lui Aubrun. Dupe o închisore celulară de 10 ani, arestatul are dreptul să alegă dacă voiesce a face restul pedepsei în celulă sau în închisorile organizate dupe sistemul Aubrun. În cât în Belgia astați celulă este cheia bolței sistemului penitenciar.

Scim cu toții ce este sistemul lui Aubrun, el se bazează pe o separațiune completă în timpul nopței, peste și lucrul în comun, însă

sub o tăcere absolută. Acest sistem s'a aplicat în America pe la 1821, însă a fost introdus pentru prima oră la Gand sub Maria Teresa la anul 1772. Această admirabilă casă de la Gand există și astăzi unde se păstrează pentru scopul expus mai sus o mare parte a instalațiunii, refăcându-se cea-altă parte pentru sistemul celular.

Acastă transformare s'a făcut la mai toate închisorile departamentale din Belgia, nu este încă terminată în orașele Tournhout, Novele și Oudenarde și în vechia închisore din Bruxelles numită les Petis Carmes.

Inchisorea de la Saint-Gilles din Bruxelles pentru pedepsele cari nu trec peste 5 ani, închisorea de la Louvain pentru pedepsele mai lungi, cu o parte din închisorea de la Gand din vremea Mariei Teresa sunt cele mai frumoase exemplare a închisoriilor celulare cari se pot vedea.

Arestajiții belgiani, odată intrați în celulele lor, ore rămân condamnați la o tăcere perpetuă și limitați a conferi cu conștiința lor?

Nici cum; directorul penitenciarului este ținut a intra și a convorbi cel puțin cu 20 arestați pe fie-care zi, asemenea duhovnicii, institutorii, medicii, șeful gardian, șeful de atelier vine în toate zilele să dea arestatului lucrul ce trebuie să facă în acea zi, dându'î explicările și indicațiile necesare; de asemenea este un comitet al unei societăți libere recunoscute care are de scop a moraliza și patrona pe deținuți, care are intrările sale libere la orele determinate prin regulamente, în cât fie-care deținut are cu acest mod cel puțin două vizite pe zi.

Conversațiunile în celule cu persoanele sus indicate nu numai că nu au un efect vătămător, ca acele din aresturile comune între deținuți, ci au de efect a îmblândi caracterele criminalilor, a'î interesa la lucru, la familia lor, cu care stau în corespondență, la puținta de a întreprinde ceva folositor lor și familiei lor la expirarea osândeii.

Toate aceste case de arest au un aspect general foarte bun, sunt luminoase, de o curățenie exemplară, de o salubritate perfectă, cu conducte de apă cari dau 15 litri de apă pe zi pentru fie-care arestat. Pereții celulei nu sunt absolut goi; este o cruce, o tabelă pe care sunt tipărite maxime morale, care se schimbă în fie-care lună, regulamentul penitenciarului și câte-va cărți de citire, un mic dulăpaș de sticlă care conține rămășița pâinei și ustensiile de mâncare.

În fine, patul care este aranjat ast-fel că se prefăce în masă de lucru pe care arestatul își efectuează meseria ce a învățat.

Starea sanitară în genere, în aceste stabilimente, este bună.

Doctorul Voisin din Franța, care a vizitat stabilimentele penitenciare din Belgia, nu s'a mulțumit cu aparența cea bună; a vizitat, ca medic, pe cea mai mare parte a arestațiilor, 'îa cântărit, 'îa ascultat, 'îa supus la încercarea dinamometrului, rezultatele cercetărilor sale le a supus academei de medicină din Paris care, dupe raportul unei comisiuni însărcinată a cerceta raportul doctorului Voisin, s'a pronunțat „că recunoscând utilitatea necontes-

tată a închisorei individuale, în induoitul punct de vedere al moralei și al represiunii. Academia neavând a se pronunța asupra valorii relative a acestui mod de închisore pentru recidiști și pentru acei condamnați la un timp mai lung de încarcerare.”

„Dar constată că, dupe datele culese de doctorul Voisin în Belgia, regimul celular chiar prelungit, când este bine și înțeles aplicat, nu îngreue situațiunea supărătoare a celor arestați.”

Arestatul, ori-ces’ar face, va fi tot-d’a-una un om lipsit de aer, puțin hrănit, supus uritului, depresiunii morale, la anemie și la ftisie. . . ; dar nu’i mai mult expus la toate aceste inconveniente în celulă de cât în închisóra comună.

În celulă este mai la adăpost de tot ce este transmisibil și contagios; este constant că epidemiile sunt mult mai rare în închisorile celulare de cât în cele comune.

Pe cât se întinde mai mult reforma penitenciară în Holanda prin introducerea celei, criminalitatea scădea în cifre absolute, de și populațiunea sa sporea cu 50 la sută.

În anul 1851, când Holanda a început a introduce sistemul celular, era la 100.000 locuitori 111 condamnațiuni pentru furturi.

La 1881, când s’a introdus noul cod penal, cifra de 111 furturi a scăzut la 79,5 la sută, și la 1887 nu era de cât 52,7 la sută.

Din cele expuse rezultă în mod indubitabil folosul închisorei celulare în comparațiune cu închisóra comună.

Ar fi de dorit ca guvernul nostru să țină compt de experiența făcută de alte State și să introducă acest sistem în reforma penitenciară, măcar în mod gradual, cu ocaziunea construirei nouilor penitenciare ce am aflat că vrea să întreprindă.

Terminând, declar lucrările noului an judecătoresc 1892—93 deschise.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul privat al Monitorului)

Viena, 24 Septembrie. — *Correspondența Politică* află că direcțiunea marinei are de gând să trimită un încrucisător torpilor în Asia Orientală în scopul de a desvolta relațiunile de comerț ale Austro-Ungariei și pentru un schimb de tratate de comerț cu Corea, cu solemnitățile ce se obișnuiesc pe acolo.

Archiducele Franț Ferdinand se va servi de acest bastiment pentru prima parte a călătoriei sale de studii împregiurul lumii spre a se presenta mai cu semnă în China și Japonia cu o pompă care să corespundă cu înalta sa situațiune.

Aceeași foie află în privința ultimului demers al Rusiei la Constantinopol că copia depeșei adresată de ministrul afacerilor străine din Petersburg ambasadei din Constantinopol a fost remisă Porței la 15 Septembrie. Depeșa este concepută în termeni categorici.

Viena, 24 Septembrie. — Ieri nu a fost nici un cas nou de cholera la Cracovia, la Podgorza și la Wolowice.

Petersburg, 24 Septembrie. — Se anunță

aparițiunea cholerei la Riga unde au fost, până la 21 Septembrie, 16 casuri și 8 decese.

Paris, 24 Septembrie. — Ieri la Paris 39 casuri și 17 decese.

La Havre, 12 casuri, 8 decese; câte-va casuri s’au semnalat la Montmédy.

Hamburg, 24 Septembrie. — Ieri s’a constatat o descrescere considerabilă a cholerei; buletinul anunță 115 casuri și 56 decese, dintre cari 31 casuri și 19 decese cari aparțin ăilelor precedente.

Petersburg, 24 Septembrie. — *Gazeta Burssei* anunță că ministrul de finance ar avea de gând să stabilească din nou impositul asupra sărei, de a stabili monopolul tutunului și al alcoolului și de a spori accisele asupra naftעי; beneficiul ce ar rezulta de aci va contribui să acopere deficitul bugetar din 1893.

Atena, 24 Septembrie. — Serviciu funebre s’au oficiat în toate bisericile regatului pentru aniversarea morței principesei Alexandra.

La întorcerea sa din Triest, regele va face o carantină de 5 zile pe bordul lui „Sphakteria”.

Belgrad, 24 Septembrie. — Din cauza mai multor plângeri ce s’au produs în privința administrației comunelor, guvernul a ordonat o revizuire a tuturilor caselor comunale.

Demisia D-lui Patschu, director al monopolurilor Statului, a fost priimită.

Cetinje, 24 Septembrie. — Turcia a stabilit o carantină de 5 zile pentru proveniențele Muntenegrului din cauza aparițiunei cholerei la Cracovia.

Munich, 24 Septembrie. — Acțiunile drumurilor de fer ale Statului austro-ungar se vor retrage de la cota bursei din Munich cu începere de la 30 Septembrie.

Haga, 24 Septembrie. — Prima cameră a adoptat proiectele de imposit asupra veniturii mobiliare și imobiliare, de desființare a acciselor asupra săpunului, de reducerea taxelor de intrare asupra săpunului, de reducerea accisului asupra sărei, de micșorarea taxelor de mutațiune și de sporirea accisului asupra spirtuăselor.

Lens, 24 Septembrie. — O grupă de miniere ai străbătut noptea trecută Corons, Mines Vignes; au sfărâmat geamurile de la patru case locuite de belgiani; au strigat: „Jos belgiani!”

Marsilia, 24 Septembrie. — Al șeselea congres național al partidului lucrătorilor s’a deschis în timpul dimineței sub președința D-lui Carette, primar din Roubais. Erau de față veri o sută delegați. D. Liebknecht asista. S’au citit mai multe adrese ale socialiştilor englesi, ruși.

New-York, 24 Septembrie. — Un deces prin cholera s’a produs azi în New-York.

New-York, 24 Septembrie. — O panică s’a produs azi la sinagogă în urma strigătelor de foc! Veri o mie persoane se află în sinagogă, cea mai mare parte femei. Sunt 4 morți și veri o 12 raniți grav.

Washington, 24 Septembrie. — Se anunță din sorginte oficială că toate porturile Oceanului Atlantic din Guatemala au fost închise bastimentelor europene.

Viena, 24 Septembrie. — Ascultarea martorilor în afacerea amptoiaților din Bucovina s’a terminat. Acusațiunea în contra mai multor preveniți a fost redusă.

Paris, 24 Septembrie. — Creditul mobilier a convocat pe posesorii de obligațiuni 3 la sută ale drumurilor de fer ale Statului austriac la o întrunire generală pentru 1 Octombrie, spre a le face cunoscut măsurile de ocrotire deja luate și pentru a examina măsurile noui pe cari le cere situațiunea.

Viena, 24 Septembrie. — *Wiener Abend Post* anunță stabilirea unei revisii medicale a călătorilor cari vin din România, desinfecțarea eventuală a bagagelor la Ițcani și la Novoselitza, respingerea călătorilor suspecți și o observație medicală de 5 zile pentru persoanele cari sosesc din România.

Aceste măsuri nu au fost de loc pricinuite de neliniștea ce o produce starea actuală, căci cholera din Galiția nu este de cât sporadică și că cea mai mare parte a acestei provincii și întreaga Bucovina sunt cu totul indemne, ci numai pentru că existența epidemiei la Lublin și în Basarabia este confirmată în mod oficial.

Wiener Abend Post adaugă în comunicatul său că revisia medicală impusă călătorilor din România este motivată prin faptul că cholera s’a întins pe tot terenul Basarabiei și a atins satul Leova, situat pe Prut, deci direct la granița română; prin această primejdia de introducere a cholerei în România este esențialmente apropiată.

Ordonanța ministerială privitoare la revisia medicală a călătorilor cari intră din Galiția și Bucovina în cele-alte provincii austriace este motivată prin faptul că epidemia continuă în guvernământul Lublin, care este foarte apropiat de granița imperiului. Pe lângă acesta, cholera se întinde în guvernământul Basarabiei și primejdia de introducere a bolii în Austria este mărită, cu toate că, mulțumită măsurilor energice luate de autoritățile imperiului, ajutate de concursul inteligent și activ al administrației autonome provinciale, însănătoșirea comunelor a făcut progrese extraordinare; deci e o speranță întemeiată că se va împedica hola de a lua un caracter epidemic și de a se întinde. Totuși, având în vedere configurațiunea foarte defavorabilă a graniței imperiului, introducerea bolii și ivirea sa sporadică în Galiția și Bucovina nu sunt excluse.

Lemberg, 25 Septembrie. — *Oficial.* — De vveri o 30 ore nici un cas nou în districtele Galiției. La Wolowice de la 18 Septembrie nici un cas suspect nu s’a constatat.

Scirile particulare ale ăiarelor în privința cholerei în Galiția și sporirea numărului bolnavilor sunt aproape cu desăvârșire false.

Roma, 25 Septembrie. — *Agenția Stefani* anunță că consiliul de ministri a decis să propună regulul închiderea sesiunii parlamentare; decretul regal în această privință va fi publicat săptămâna această. Până acum nu s’a luat nici o deciziune în privința disolvării Camerei și a convocării colegiilor electorale.

Paris, 25 Septembrie. — Ieri au fost, la Paris și în împrejurimi, 45 cazuri de cholera și 17 decese. La Havre 7 cazuri, 4 decese.

Hamburg, 25 Septembrie. — Buletinul cholerei pentru ziua de ieri anunță 81 cazuri și 49 decese, dintre cari 19 cazuri și 21 decese aparțin Țilelor precedente. Ieri s'au transportat 76 bolnavi și 18 morți.

Gmunden, 25 Septembrie. — Regele Greciei a plecat la amiazi la Viena.

Viena, 25 Septembrie. — Împăratul, marele duce de Toscana și principele Leopold al Bavariei au sosit venind din Goedeoeloe.

Moscova, 25 Septembrie. — *Gazeta de Moscova* Țice că D. Witte a găsit situația financiară și mai defavorabilă încă de cât era în 1887 la numirea D-lui Wychnegradski.

Cheltuelile extraordinare au fost pentru 1891 până în Iunie 1892 cu 179.000.000 ruble mai mare de cât prevederile budgetare. Cheltuelile ordinare au crescut de la 1887 până în 1892 cu 811.991.386 ruble.

Spre a îmbunătăți situația financiară, D. Witte nu numai că va spori impozitele, ci și va desvolta bogatele surse de producțiune ale țerei.

Marsilia, 25 Septembrie. — Congresul lucrătorilor a primit o scrisoară de la Vera Sassulici care Țice că o Rusie nouă va naște din criza actuală și va procura numeroase batalioane mării armate internaționale a proletariatului.

Congresul a adoptat prin aclamație o moțiune a lui Guesde care salută pe lucrătorii întregii lumi, care luptă pentru venirea la putere a proletariatului pe ruinele sistemului capitalist. Congresul a decis apoi de a merge la 1 Mai în corpore la primărie spre a saluta municipalitatea socialistă.

D. Liebknecht a Țis că socialiștii nu cunosc de cât două națiuni, adică clasa care posedă și proletarii; lucrătorii tuturor Țerilor formeză o singură națiune opusă celei d'ânteiu.

Intre franceși și germani există un fluviu lat de sânge, de care însă socialiștii sunt inocenți; socialiștii sunt frați; ei au protestat în contra resbelului fratricid.

Kirchdorf, 25 Septembrie. — Puțină schimbare în starea principelui de Schaumburg; necunosința continuă; dar, de și starea este foarte gravă, totuși este Țre-care speranță.

Paris, 25 Septembrie. — O depeșă a colonelului Dodds, adresată ministrului marinei, anunță că elita trupelor dahomeiane au fost cu desăvirșire bătute în bătălia de la 19 Septembrie. Trupele franceze sunt concentrate la Zénu pe Ouémé; ele au să înainteze în contra dahomeianilor.

Londra, 25 Septembrie. — *Agenția Reuter* află din Buenos-Ayres că ministrul de resbel a conferit ieri cu generalii și oficierii cari țin lagăr în oraș și afară din oraș.

Azi un oficier superior și mai mulți oficierii subalterni au fost arestați.

Este înduoiat ca poliția să rămână credincioasă guvernului.

New-York, 25 Septembrie. — Vaporele „Augusta”, „Victoria”, „Rhaetia” și „Polaria” au sosit; nici un bolnav pe bord.

Călătorii de pe catul corăbiei au fost debarcați.

Roma, 25 Septembrie. — Se Țice că capitolul Iesuiților s'a intrunit pentru alegerea generalului ordinului. Locul de intrunire nu este cunoscut de Țre-ce membrii capitolului s'au angajat prin jurământ de a păzi secretul.

Paris, 25 Septembrie. — François Bourbon, comite de Trapani, a murit.

Viena, 26 Septembrie. — Regele Greciei a primit pe D. Kalnoky în audiență prelungită. Regele a fost apoi să depună cartea sa la ministrul la otelul ministerului. El va pleca în timpul serei la Triest.

Viena, 26 Septembrie. — Regele de Saxa a sosit în timpul dimineței; a fost salutat la gară de împărat în modul cel mai cordial; cei două suverani s'au dus împreună la Schoenbrun, în mișlocul ovațiunilor căldurose ale unui public numeros.

Viena, 26 Septembrie. — *Correspondența Politică* află din Berlin că împăratul Wilhelm are de gând să asiste la serbarea preparată la Potsdam, pentru 10 Octombrie, în onorea oficierilor austriaci cari vor face călătoria de la Viena la Berlin călare. Împăratul va sosi probabil la Viena, la 11 Octombrie, ca să facă vizită împăratului Franț Iosef.

Viena, 26 Septembrie. — *Noua Presă Liberă* anunță că nota greacă ce se va adresa Puterilor asupra închiderii școlilor grecesci în Rumelia, mai cu semă la Burgas, unde autoritățile bulgare au întrebuițat forța armată, tratéză această măsură de ruptură a tratatului din Berlin și de violare a statutului organic care acordă tutulor națiunilor domiciliante în Bulgaria dreptul de a învăța în mod liber limba lor în școlile lor.

Nota, care se va remite în cursul acestei săptămâni, cere intervenirea Puterilor.

Berlin, 26 Septembrie. — Ieri au fost la Altona 11 cazuri și 7 decese. La Schillersdorf 3 cazuri, 2 decese.

Hamburg, 26 Septembrie. — Buletinul cholerei pentru ziua de ieri anunță 126 cazuri, 47 decese, din cari 56 cazuri, 16 decese pentru Țilele precedente.

Paris, 26 Septembrie. — Ieri la Paris 14 cazuri, 9 decese; în împrejurimi 5 cazuri, 3 decese.

La Havre 4 cazuri, 5 decese.

Lemberg, 26 Septembrie. — Nici un cas de cholera în Galiția în timpul ultimelor 24 ore.

Budapesta, 26 Septembrie. — Camera deputaților va alege Jofi pe membrii delegațiunei.

Paris, 26 Septembrie. — *La France* anunță că D. Loubet a hotărât să expulzeze pe D. Liebknecht pentru discursul său din Marsilia.

Agenția Havas face să se observe în această privință că nu s'a luat nici o măsură, de Țre-ce ministrul așteptă textul discursului D-lui Liebknecht pentru a decide.

Colonina, 26 Septembrie. — *Gazeta de Colonina* Țice că visita împăratului Wilhelm la Viena fiind un demers cu totul privat, comitele Caprivi nu va însoți pe majestatea sa.

Genua, 26 Septembrie. — Congresul de drept maritim internațional a fost deschis de ministrul justiției, care a citit o telegramă a regelui Humbert care uréză bună venire membrilor congresului; erau de față 250 membri.

Londra, 26 Septembrie. — Câpi-va soldați nemulțumiți al regimentului gardelor corpului în garnisonă la Windsor au distrus 24 șeli și hamuri; s'a ordonat o instrucție.

Muersteg, 26 Septembrie. — Împăratul Austriei, regele de Saxa și principele Leopold al Bavariei au sosit pentru a vena; vânătoarea va începe mâine des dimineță.

Bruxel, 26 Septembrie. — Nu a fost nici un cas de cholera sau deces de veri o 2 Țile la Bruxel.

Se semnaléză un cas la mahalaua Molenbeck și 4 la Anvers.

Viena, 26 Septembrie. — Procurorul a rostit azi rechizitoriul său în procesul am ploiaților din Bucovina.

Londra, 26 Septembrie. — Se telegrafiază din Simla *Agenției Reuter* că triburile revoltate din Montagnes Noires refuză de a se supune; trupele generalului Lockhart au primit ordin de a merge din Darbaud în contra rebelilor.

Marsilia, 26 Septembrie. — Congresul lucrătorilor a hotărât să susțină suprimarea moștenirii în linie colaterală al căreia produs va trebui să servescă la ușurarea impozitulului asupra agriculturii și a taxelor de consumațiune.

Montauban, 26 Septembrie. — Comitele d'Haussonville, reprezentantul comitelui de Paris, a Țis la banchetul regaliștilor că aceștia sunt supuși Papei pentru tot ceea ce privesce credința și moravurile, dar nu crede că Papa pôte să le fi ordonat să renunțe la speranța de a vedea restabilindu-se monarchia; persistă cu tărie în rezistența lor respectuoză și filială. Oratorul afirmă că partidul regalist este indistrictabil; reamintesc ideile comitelui de Paris asupra guvernului monarchic; el declară că regaliștii și catolicii raliați republicei vor putea merge în înțelegere la alegerile viitoare dacă nu se cere de la ei renunțării la cari nu vor consimți nici o-dată; până atunci regaliștii vor înduoi ardorea lor. Oratorul termină protestând în contra ideei că republica este fundată în Franția în mod irevocabil.

Paris, 26 Septembrie. — Țiarele conservatoare, de și laudă discursul D-lui d'Haussonville, exprimă totuși un Țre-care scepticism în privința declarațiunilor sale asupra viitorului monarchiei.

Țiarele republicane Țic că nici un discurs nu pôte de acum înainte să reinvieze monarchia care e în agonie.

Paris, 26 Septembrie. — Sindicatul agenților de schimb din Paris și departamente au adresat ministrului de finance o petiție care cere suprimarea bursei mici (bulevard), care nu servă de cât interesele jucătorilor de profesiune.

Constantinopol, 26 Septembrie. — Noul teatru frances din Pera a ars în timpul dimineței; nici o victimă.

Budapesta, 26 Septembrie. — Ministrul agriculturii a ordonat elaborarea unui plan de regulare a cursului Oltului.

New-York, 26 Septembrie. — *New-York-Herald* află din Valpareso că un trimis special din Peru a sosit la Santiago pentru a propune un tratat de comerț între Peru și Chili cu clauza de reciprocitate, dar neatinzând comerțul cu Statele-Unite.

Hamburg, 26 Septembrie. — Un avis al camerei de comerț anunță hotărîrea de a șterge de pe *Buletinul Bursei* acțiunile drumurilor de fer ale Statului austro-ungar.

Hamburg, 26 Septembrie. — Un pod a ars în Geibelstrasse; 3 copii din 7, de câte 4 și 3 ani, au perit în flăcări.

Viena, 26 Septembrie. — *Correspondența Politică* află din Constantinopol că cercurile diplomatice nu cred la veri-un rezultat a ultimei note ruse adresată Porței; ea nu a avut de cât singurul scop de a exprima în mod formal nemulțumirea deja manifestată a diplomației ruse pentru atitudinea bine-voitoare a Turciei față cu Bulgaria.

Paris, 26 Septembrie. — Starea D-lui de Giers s'a înrăutățit cu mult în timpii din urmă; doctorul său din Petersburg, D. Zarnowski, a fost chemat prin depeșă la Aixles-Bains.

Viena, 27 Septembrie. — Diarele anunță că comitele Iosef de Zichi ar fi desemnat ca să înlocuiască ca ministru pe comitele Szegenyi, care va fi numit ambasador la Berlin.

Berlin, 27 Septembrie. — Impăratul Franț Iosef și perechea regală a Wurtenbergului au fost invitați să asiste ca nași la botezul principesei Prusiei de curând născută.

(Agenția română).

MINISTERUL DE INTERNE

Direcțiunea generală a serviciului sanitar

BULETIN

de mișcarea bastimentelor și a persoanelor aflate în carantină la Sulina, la gura Prutului și la Ungheni, pe ziua de 11 Septembrie 1892, și despre starea sănătății persoanelor încarantinate

La Sulina: în fluviu, între mila 4 și 6, 3 vapore și 3 bastimente cu pânze, cu un echipagiū de 104 persoane și 46 pasageri; în lazaret 1 gardian sanitar.

Starea sanitară este satisfăcătoare.

La gura Prutului: 1 vas, cu 3 persoane.

Starea sanitară bună.

La Ungheni: 35 persoane, toate sănătoase.

BULETIN

de mișcarea bastimentelor și a persoanelor aflate în carantină la Sulina, la gura Prutului și la Ungheni, pe ziua de 12 Septembrie 1892, și despre starea sănătății persoanelor încarantinate

La Sulina: în fluviu, între mila 4 și 6, 3 vapore și 3 bastimente cu pânze, cu 104

persoane de echipagiū și 46 pasageri; în lazaret 1 gardian jurat.

Starea sănătății persoanelor este satisfăcătoare.

La gura Prutului: 1 vas, cu 3 persoane sănătoase.

La Ungheni: 31 persoane, toate sănătoase.

BULETIN

de mișcarea bastimentelor și a persoanelor aflate în carantină la Sulina, la gura Prutului și la Ungheni, pe ziua de 13 Septembrie 1892, și despre starea sănătății persoanelor încarantinate

La Sulina: în fluviu, între mila 4 și 6, 5 vapore și 3 bastimente cu pânze, cu 144 persoane de echipagiū și 74 pasageri; în lazaret 1 gardian jurat.

Starea sănătății persoanelor este satisfăcătoare.

La gura Prutului: 1 vas cu 3 persoane sănătoase.

La Ungheni: 23 persoane, toate sănătoase.

BULETIN

de mișcarea bastimentelor și a persoanelor aflate în carantină la Sulina, la gura Prutului și la Ungheni, pe ziua de 14 Septembrie 1892, și despre starea sănătății persoanelor încarantinate

La Sulina: în fluviu, între mila 4 și 6, 5 vapore și 3 bastimente cu pânze, cu 144 persoane de echipagiū și 74 pasageri; în lazaret un gardian jurat.

Starea sănătății persoanelor este satisfăcătoare.

La gura Prutului: 1 vas, cu 3 persoane sănătoase.

La Ungheni: 25 persoane, toate sănătoase.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNEI PUBLICE

Inscințare

Se aduce la cunoștința actualilor suplinitori din învățământul primar, urban și rural, doritori a se prezenta la concursurile publicate pe zilele de 15 Septembrie și 20 Octombrie 1892, că ministerul nu le acordă concediū până în ziua începerii concursurilor pentru cari s'au înscris.

La acea dată, este suficient a notifica direcțiilor sau revisorilor respectivi numărul cererii de înscriere la concurs și persoana aleasă pentru suplinitură, și concediul va fi valabil până la terminarea concursurilor, data înaintării actelor comisiunilor la minister.

No. 11.835. 3 1892, Septembrie 15.

DIVERSE

In nopțea de 1—2 Septembrie a. c., s'a aprins nisce porumb în foai locuitorului Dincă Gheorghe Niță, din comuna Pârscoveni, județul Romanai, arzând împreună cu coșarul în care se găseau. Focul s'a transmis și la vecina Tinca Mândița Radu, consumându-i două pătule, unul gol și altul cu grâu și ovéz (din cari s'au putut scōte ca 1.500 ocale), un cerdac și un coșar; iar paguba este evaluată la 1.000 lei. Incendiul se țice că ar fi provenit din neglijența lui Nicolae D. Gheorghe Niță, care, curățind la porumb, avea pentru iluminat o lampă saū sfeșnic.

—x—

In sēra de 3 Septembrie a. c., pāndarul Niță Geană, de pe moșia Copuzu, județul Ialomița, dupe ce a māncat la otacul moșiei cu alfi servitorī, a plecat prin porumburī la comuna Colelia și nu s'a sciut de urma lui de cât in sēra de 8 Septembrie, cānd s'a găsit mort in porumburī, avēnd cāciula la cāpētēiū și alături flanelul, bāțul și cuțitele.

Numitul avēnd viciul beției, se crede că a încetat subit din viețā, de ore ce nu s'a găsit asupra cadavrului nicī o urmā de violență.

—x—

In ziua de 5 Septembrie a. c., soldatul Iōn Tabārā, din regimentul 25 dorobanfi, fiind de schimb la punctul Bumbāta, județul Fălciū, s'a dus ca să scalde in apa Prutului două caī ai D-lui locotenent Dimitrie Mardare și s'a înecat.

Cadavrul a fost scos a doua zi și înmormētat.

—x—

In ziua de 6 Septembrie a. c., pe la orele 12 din zi, pe cānd pāzitorī de la vitele locuitorilor din cātunul Butea, comuna Miclăușeni, județul Roman, numiți: Ioje Mārtin Petre Ioje, Giurgiu P. Diac și Anton I. Diac, treceāu cu o luntre Siretul in comuna vecinā Rāchiteni spre a bea rachiū, la întōrcerea acestora, tot prin acel loc și cu aceeași luntre, unul din ei, Ioje Mārtin Petre Ioje, care ședea pe marginea luntrei, a cādut in apă și s'a înecat. Cadavrul a fost găsit la o distanță de 100 metri și scos de cei două tovarāși ai lui d'impreună cu un alt locuitor Anton Rāchiteanu.

Casul s'a comunicat D-lui procuror al tribunalului local.

—x—

Locuitorī Toader Simion a Vornicului și Gheorghe T. Stență, din comuna Zānesci, județul Neamțu, in ziua de 6 Septembrie a. c., luādu-se la cērtā in dosul unei cārciume, cel āntēiū a scos cuțitul ce avea la brāu și a înjunghiat pe Stență in cōsta stāngā, ast-fel că pacientul a cādut āprope in agonia morței.

Parchetul a fost anunțat, criminalul arestat, iar pacientul trimis in cāutarea spitālului.

BULETINE METEOROLOGICE DIN JUDETE

In dimineața de 13 (25) Septembrie 1892

Adjud	Nor	11+R	Darabani	Nor, vânt, plôe	10+R	Pașcani	Senin, p. plôe	14+R
Alexandria	Senin	12+	Fălcii		12+	Pătărlagele	"	14+
Băia-de-Aramă	"	14+	Folticeni	Variabil, nor	12+	Piatra	Nor	12+
Babadag	"	12+	Ferbinți	"	15+	Pitești	"	11+
Bacău	Nor	12+	Filiași	"	15+	Piva-Pietri	Senin	15+
Bălaci	Senin	12+	Filipești	Senin	14+	Plaşcoiu	Nor	14+
Balta-Albă	Senin, nor	14+	Focșani	Nor	14+	Ploesci	"	15+
Bechet	Nor	10+	Găești		12+	Podu-Turcului	"	11+
Bérlad	"	13+	Gorgova	Senin	13+	Predeal	Variabil	11+
Bistrița	Senin	13+	Hărlău	Senin, nor	14+	Puctôsa	Senin	12+
Botoșani	Senin, nor	13+	Hârșova	"	14+	Râmnn.-Sărat.	Senin, nor	15+
Broscești	Nor, cefă	9+	Herta	Variabil, plôe	11+	Râmnn.-Vâlcea	Nor	14+
Budești	Senin	17+	Horez	Senin	13+	Riu-Vadului	Puțină plôe	9+
Buhuși	Nor	13+	Huși	Variabil	12+	Roșiori-de-Vede.	Senin	12+
Burdujeni	"	14+	Isaccea	"	15+	Rădăuți	Nor, plôe	10+
Buzău	"	15+	Ivesci	Nor	12+	Salineta-Mari	"	15+
Băltăești			Lacu-Sărat			Săveni	Senin, plôe	11+
Calafat	"	14+	Măcin	Senin, nor	14+	Sinaia	"	12+
Călărași	Senin	14+	Măgurele	"	12+	Slobozia	"	16+
Câmpina	Nor, senin	13+	Mărmurice	"	11+	Spineni	Senin, nor	16+
Câmpu-Lung	"	12+	Mamornita	Variabil, plôe	10+	Stefănești	"	14+
Caracal	Senin	12+	Mangalia	Vânt, senin, Marea agit.	17+	Slănic	"	
Ceatal	"		Măreșești			Strunga	"	
Cerna-Voda	"	16+	Mărgineni	Nor	15+	Teaciu	"	12+
Cetate	Nor	14+	Medgidie	Senin, vânt	10+	Tergoviște	Variabil	15+
Chilia-Vechie	Senin	12+	Mihăileni	Senin, plôe torențială	11+	Tergu-Frumos	Senin, nor	13+
Codăești	Nor	12+	Mizil	Nor	15+	Tergu-Jiu	Nor	14+
Corabia	Senin	11+	Moinesti	Variabil	12+	Tulcea	Senin	12+
Cozia	Cefă	9+	Neamtu	Nor	10+	Urtați	Nor	10+
Curtea-de-Argeș	Senin	13+	Novaci	"	14+	Urziceni	Variabil	12+
Călimănești	"		Obedeni	Senin	14+	Văleni	Nor	14+
Domnești	"	15+	Ocna	Nor	12+	Vaslui	"	12+
Dorohoiu	Senin, vânt, nor	15+	Odobesci	"	14+	Verciorova	Senin	12+
Drăgășani	"	16+	Oltenița	Senin	16+	Vulcan	Nor	14+
Drăgănești	Senin, vânt	12+	Ostrovu	"	13+	Zătrene	Senin	12+
Drănceni	Nor	12+	Panciu	Nor	12+	Zimnicea	"	12+

In dimineața de 14 (26) Septembrie 1892

Adjud	Nor	11+R	Darabani	Plôe, senin	11+R	Pașcani	Variabil	12+R
Alexandria	"	14+	Fălcii	Nor, vânt	10+	Pătărlagele	Nor, senin	16+
Băia-de-Aramă	Senin	11+	Folticeni	Senin	10+	Piatra	"	13+
Babadag	Variabil	14+	Ferbinți	Variabil	14+	Pitești	Senin	9+
Bacău	Nor, plôe	13+	Filiași	"	14+	Piva-Pietri	"	16+
Bălaci	"	9+	Filipești	Senin, p. plôe	12+	Plaşcoiu	Nor, senin	16+
Balta-Albă	"	15+	Focșani	Plôe, senin	13+	Ploesci	Variabil	11+
Bechet	Senin	14+	Găești	Variabil	15+	Podu-Turcului	Senin	11+
Bérlad	"	10+	Gorgova	Senin	13+	Predeal	Variabil	13+
Bistrița	Variabil, senin	13+	Hărlău	Variabil, nor	12+	Puctôsa	Senin	13+
Botoșani	Nor, senin	13+	Hârșova	"	14+	Râmnn.-Sărat.	Nor	13+
Broscești	Plôe, nor	14+	Herta	Variabil, cefă	12+	Râmnn.-Vâlcea	Nor	8+
Budești	"	14+	Horez	Furtună, senin	15+	Riu-Vadului	Variabil	7+
Buhuși	Nor, plôe	11+	Huși	Nor	11+	Roșiori-de-Vede.	Nor	14+
Burdujeni	Senin	13+	Ivesci	"	14+	Rădăuți	"	9+
Buzău	Nor, senin	16+	Isaccea	Senin	10+	Salineta-Mari	Nor, senin	13+
Băltăești	"		Lacu-Sărat			Săveni	Senin, nor	10+
Calafat	"	14+	Măcin	Variabil, senin	13+	Sinaia	Puțină plôe, senin	11+
Călărași	Senin	15+	Măgurele	Senin	14+	Slobozia	Variabil	16+
Câmpina	Plôe, senin	10+	Mărmurice	Variabil	12+	Spineni	Senin, nor	16+
Câmpu-Lung	Senin	10+	Mamornita	"	11+	Stefănești	"	7+
Caracal	Senin, nor	15+	Mangalia	Nor, Marea agitată	15+	Slănic	"	
Ceatal	Nor	14+	Măreșești			Strunga	"	
Cerna-Voda	Senin	16+	Mărgineni	Senin	14+	Teaciu	Nor, senin	10+
Cetate	Variabil	14+	Medgidie	Senin, vânt	0	Tergoviște	"	12+
Chilia-Vechie	Nor	15+	Mihăileni	Plôe, cefă	9+	Tergu-Frumos	Senin, nor	12+
Codăești	Senin	13+	Mizil	Variabil	14+	Tergu-Jiu	"	13+
Corabia	"	14+	Moinesti	Puțină plôe, nor	11+	Tulcea	Variabil	14+
Cozia	Variabil	10+	Neamtu	Nor, plôe	9+	Urtați	Senin	10+
Curtea-de-Argeș	Senin	11+	Novaci	Senin	12+	Urziceni	Variabil	18+
Călimănești	"		Obedeni	Senin, nor	12+	Văleni	Senin	12+
Domnești	Nor	13+	Ocna	Variabil, senin	13+	Vaslui	"	13+
Dorohoiu	Puțină plôe, senin	11+	Odobesci	Plôe, senin	13+	Verciorova	"	13+
Drăgășani	Nor, senin	13+	Oltenița	Senin, nor	14+	Vulcan	"	11+
Drăgănești	Senin, nor	12+	Ostrovu	"	13+	Zătrene	"	13+
Drănceni	"	10+	Panciu	Plôe, senin	13+	Zimnicea	Nor	16+

(Supliment)

MINISTERUL AGRICULTUREI, INDUSTRIEI, COMERCIALULUI ȘI DOMENIELOR

INSTITUTUL METEOROLOGIC AL ROMANIEI

BULETIN ATMOSFERIC No. 269

OBSERVAȚIUNI: De la 12 (24) Septembrie 1892, orele 8 dim.						In 24 ore			De la 11 (23) Sept., orele 8 séra.					OBSERVAȚIUNI			
STATIUNI	Barometru redus la 0° și la nivelul mării		Temperatura aerului		Umiditatea %	Vântul		Starea cerului	Ploie sau zăpadă	Temper. extr.		Barometru red. la 0° și la nivelul mării	Temper.		Vântul		Starea cerului
	Observ.	Variat.	Observ.	Variat.		Direcția	Tăria			Max.	Min.				Direcția	Tăria	
București . . .	763.4	- 3.3	18.4	+ 0.9	68	-	-	noros	-	28	14	763.6	19.1		S	1	senin
T.-Severin . . .																	
Craiova . . .	764.6	- 4.0	12.8	- 0.2	90	SE	1	"	-	27	10	766.2	18.0	NE	1	f. noros	
Câmpu-Lung . . .			16.0	+ 1.7	71	N	2	p. noros	-	26	10		15.6	-	-	senin	
Slatina . . .	763.7	- 3.6	16.8	+ 0.6	70	-	-	senin	-	27	11	764.8	22.3	-	-	"	
Caracal . . .	766.1	- 3.9	15.0	- 1.2	79	NE	2	"	-	29	12	767.1	17.8	-	-	"	
Ruși-de-Vede . . .										29	8			-	-		
T.-Măgurele . . .	768.8	+ 0.4	16.4	+ 0.6	74	-	-	senin	-	28	12	763.7	20.4	-	-	senin	
Giurgiu . . .	763.4	- 5.4	16.4	- 0.8	87	E	1	"	-	29	13	763.7	20.0	-	-	"	
Sinasa . . .	765.5	- 0.5	9.2	- 1.2	-	-	-	noros	-	22	8	765.6	12.0	N	1	"	
Brăila . . .	763.7	- 2.3	17.8	- 1.4	71	SW	4	"	-	27	15	763.7	21.2	SE	2	"	
Constanța . . .	757.5	- 9.1	17.2	- 2.0	80	NW	4	senin	-	25	-	761.2	22.2	-	-	"	
Sulina . . .	763.3	- 3.5	21.4	+ 4.0	67	N	3	"	-	25	13	763.5	18.7	S	1	"	
Focșani . . .			18.0	+ 0.6	80	SW	4	p. noros	-	30	15		19.2	SW	1	p. noros	
Iași . . .	766.4	- 2.6	14.4	- 0.9	86	E	0	"	-	-	-	766.9	19.4	NE	0	senin	
Sofia (Bulg.) . .	764.4	- 4.1	11.0	+ 0.1	87	-	-	senin	-	26	8	764.6	14.6	-	-	"	
Athina . . .																	
De la 13 (25) Septembrie 1892, orele 8 dimineața.						De la 12 (24) Septembrie 1892, orele 8 séra.											
București . . .	763.8	+ 0.4	17.1	- 1.3	68	-	-	noros	-	29	15	761.9	19.6	E	1	senin	

BULETIN ATMOSFERIC No. 270

OBSERVAȚIUNI: De la 13 (25) Septembrie 1892, orele 8 dim.						In 24 ore			De la 12 (24) Sept., orele 8 séra.					OBSERVAȚIUNI			
STATIUNI	Barometru redus la 0° și la nivelul mării		Temperatura aerului		Umiditatea %	Vântul		Starea cerului	Ploie sau zăpadă	Temper. extr.		Barometru red. la 0° și la nivelul mării	Temper.		Vântul		Starea cerului
	Observ.	Variat.	Observ.	Variat.		Direcția	Tăria			Max.	Min.				Direcția	Tăria	
București . . .	763.8	+ 0.4	17.1	- 1.3	68	-	-	noros	-	29	15	761.9	19.6		E	1	senin
T.-Severin . . .																	
Craiova . . .	764.6	0.0	19.0	+ 6.2	72	W	5	f. noros	-	28	16	764.0	22.0	SE	1	f. noros	
Câmpu-Lung . . .			16.1	+ 0.1	83	-	-	acop.	-	25	14		16.5	-	-	"	
Slatina . . .	763.5	- 0.2	17.2	+ 0.4	70	NE	4	noros	-	28	15	762.8	20.6	NE	1	senin	
Caracal . . .	766.0	- 0.1	17.8	+ 2.8	68	NE	5	p. noros	-	29	14	764.3	18.2	-	-	"	
Ruși-de-Vede . . .										29	7			-	-		
T.-Măgurele . . .	763.6	- 5.2	18.0	+ 1.6	78	E	3	p. noros	-	28	15	761.5	22.8	ESE	3	senin	
Giurgiu . . .	762.6	-	17.8	-	80	E	3	senin	-	27	14	760.3	20.4	E	3	"	
Sinasa . . .																	
Brăila . . .	763.4	- 0.3	15.2	- 2.6	70	NE	1	f. noros	-	24	14	763.4	18.2	NE	2	p. noros	
Constanța . . .	763.1	+ 5.6	20.8	+ 3.6	64	E	2	noros	-	24	-	762.7	20.4	N	5	senin	
Sulina . . .	764.8	+ 1.5	18.6	- 2.8	62	E	2	senin	-	23	17	764.3	17.5	ENE	3	"	
Focșani . . .			15.0	- 3.0	78	SW	3	acop.	-	30	8		18.2	SW	2	acop.	
Iași . . .	765.2	- 1.2	14.1	- 0.3	78	W	1	f. noros	-	25	-	767.1	17.1	E	1	p. noros	
Sofia (Bulg.) . .	763.4	- 1.0	13.0	+ 2.0	87	-	-	senin	-	-	8	761.6	17.5	E	1	senin	
Athina . . .																	
De la 14 (26) Septembrie 1892, orele 8 dimineața.						De la 13 (25) Septembrie 1892, orele 8 séra.											
București . . .	765.3	+ 1.5	16.6	+ 0.5	74	E	1	f. noros	-	26	13	763.0	18.7	-	-	p. noros	

Apa cădută în următoarele stațiuni udometrice, de la 25-26 Septembrie st. n. 1892.
 Cifrele de mai jos reprezintă în milimetri grosimea stratului de apă, provenită din ploie sau din topirea zăpezii:
 Tecuci 0.9 mm.; Dorohoi 3.6 mm.

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE INTERNE

Eforia spitalelor civile

În ziua de 22 Septembrie 1892, orele 4 p. m., se va ține licitație publică orală, la eforia spitalelor civile din București, pentru punerea în exploatare a următoarelor porțiuni de păduri:

a) Din județul Argeș

- 1) 1.340 arbori, stejari, lemne de lucru și de foc, de pe proprietatea Ciupagu, exploatabili în 2 ani.
- 2) Un parchet din pădurea Fedeleșoiu, în

întindere de 12 hectare, 7.033 m. p., exploatabil într'un an.

3) 4 parchete din pădurea Rătesci, în întindere de 97 hectare, exploatabile în patru ani.

4) 1.000 arbori, brași și molifiți, din pădurea Clăbucetu, exploatabili într'un an.

b) Din județul Prahova

1) 5 parchete din pădurea Stăncesci-Dedulesci, în întindere de 39 hectare, 150 m. p., situate pe proprietatea Stăncesci-Dedulesci, exploatabile în 5 ani.

2) 1.305 arbori, din care 800 brași și 505 fagi, din pădurea Măneciurile de pe Valea Crasna, având dimensiunea de la 45 c.m. diametru în sus, exploatabili în doi ani.

3) 1.600 fagi, din pădurea Măneciurile, și anume: 900 de pe Valea Brădețului, iar 700 de pe Valea-lui-Mogoș, având dimensiunea de la 50 c. m. diametru în sus, exploatabili în 2 ani.

4) 2.150 fagi, din pădurea Cazacu, având dimensiunea de la 40 c. m. diametru în sus, exploatabil în 3 ani.

5) 1.500 fagi, din pădurea Piscul-Leurdi, având dimensiunea de la 40 c. m. diametru în sus, exploatabili în 2 ani.

6) 1.050 fagi, din pădurea Pleșuva-Mică (Valea-Seciului), exploatabili în 2 ani, având dimensiunea de la 45 c. m. la 90 c. m. diametru.

7) 2.000 fagi, din pădurea Colți-lui-Bal-

beș, exploatabil în 3 ani, având dimensiunea de la 40 c. m. diametru în sus.

8) 1.000 arbori, din cari 850 fagi, în dimensiune periferică de la 1.50 m.—2 m.; 74 plopî, în dimensiune periferică de la 1 m. 30 c. m.—1 m. 80 c. m.; 76 frasinî, ulmî, carpenî, etc., în pădurea Șoinăreanca, de pe muntele Doftăneșul, exploatabil în 2 ani.

9) 1.000 arbori (983 fagi și 17 brași), din pădurea Sloma, exploatabil în 2 ani, având o dimensiune periferică de la 1 m. 40 c. m.—2 m. 20 c. m.

c) Din județul Romanași

1) 7.458 arbori de diferite specii, din cari 458 arbori de lucru și 7.000 de foc, din pădurea Morunglav, seria I Fusendrea, exploatabil într'un an.

2) 15.995 arbori de diferite specii: 245 arbori de lucru și 15.750 arbori de foc, și 1 parchet din pădurea Morunglav, seria II Vărășci, în întindere de 6 hectare și 7.343 m. p., exploatabil într'un an.

3) 6.286 arbori de diferite specii: 6 arbori de lucru și 6.280 arbori de foc, și un parchet din pădurea Morunglav, seria III Ghioșani, în întindere de 5 hectare, 4.247 m. p., exploatabil într'un an.

d) Din județul Vlașca

1) 5 parchete din pădurea Bădeni-Zădăriciu, în întindere de 106 hectare, 1.130 m. p., exploatabile în 5 ani.

2) 5 parchete din pădurea Gurgueși-Bățcoveni, în întindere de 49 hectare, 2.000 m. p., exploatabile în 5 ani.

Condițiunile generale întocmite din nou, precum și cele speciale pentru exploatarea fie-cărei păduri, se pot vedea la cancelaria eforiei în toate zilele și orele de lucru.

Tot-d'o-dată se pune în vedere a D-lor concurenți art. 40—57 din legea comptabilității generale a Statului.

No. 10.479. 1892, Septembrie 11.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

Ministerul aduce prin acesta la cunoștința generală că concursul publicat pe ziua de 15 Septembrie a. c., pentru ocuparea catedrelor de *pictură* și *sculptură* de la școala de bele-arte din București, se amână pe ziua de 15 Octombrie 1892.

Concursurile se vor ține în localul școlii de bele-arte din București.

Condițiunile de admisibilitate și programa materiilor sunt publicate în *Monitorul oficial* No. 49 din 4 Iunie 1892, iar procedura de urmat este fixată în regulamentul de aplicare al legii de concursuri de la 17 Martie 1879.

Inscrierile se fac la minister cu cel puțin 8 zile mai înainte de termenul concursului.

No. 11.432. 1892, Septembrie 9.

—Ministerul aduce prin acesta la cunoștința generală că concursul publicat pe ziua de 15

Octombrie 1892, pentru ocuparea catedrei de dreptul roman de la facultatea de drept din Iași, se amână până la alte dispozițiuni.

No. 11.459. 1892, Septembrie 10.

—Catedra clasei I a școlii primare de fete No. 2 din Tătărași, Iași, ce fusese publicată la concurs prin *Monitorul oficial* No. 71-75 din 1892, ocupându-se cu o titulară, ministerul face cunoscut că o scoțe din concurs și publică în locu'i concurs, care se va ține la Iași, tot în ziua de 20 Octombrie 1892, și tot sub aceleași condițiuni publicate în sus citatele numere din *Monitor*, pentru catedra clasei I de la școala primară de fete No. 1 din Tecuci.

No. 11.342. 1892, Septembrie 5.

—Ministerul aduce prin acesta la cunoștința generală că concursul, publicat pe ziua de 15 Octombrie 1892, pentru ocuparea catedrei de matematici de la școala normală de învățători „Vasile Lupu” din Iași, se amână pe ziua de 15 Noiembrie 1892, când se va ține la Universitatea din Iași.

Condițiunile de admisibilitate și programa materiilor sunt publicate în *Monitorul oficial* No. 14 din 17 Aprilie.

Inscrierile se fac la minister cu cel puțin 8 zile mai înainte de termenul concursului.

No. 11.275. 1892, Septembrie 5.

—Ministerul aduce prin acesta la cunoștința generală că concursul, publicat pe ziua de 15 Octombrie a. c., pentru ocuparea catedrei de limba latină, clasa I și II, de la liceul din Botoșani, se amână pe ziua de 15 Ianuarie 1893.

Concursul se va ține la Universitatea din Iași.

Condițiunile de admisibilitate sunt prevăzute în art. 1 și 4 din legea de concursuri de la 17 Martie 1879, iar procedura de urmat este fixată în regulamentul de aplicare a dusei legi.

Inscrierile se fac la Universitate cu cel puțin 8 zile mai înainte de termenul concursului.

No. 11.706. 1892, Septembrie 12.

—Ministerul aduce prin acesta la cunoștința generală că concursul, publicat pe ziua de 15 Octombrie 1892, pentru ocuparea în mod provisoriu a catedrei de istorie de la școala normală de învățători „Vasile Lupu” din Iași, se amână pe ziua de 15 Februarie 1893, când se va ține în palatul Universității din Iași.

Condițiunile de admisibilitate și programa materiilor sunt prevăzute în art. 1 și 4 din legea de concursuri de la 17 Martie 1879, iar procedura de urmat este fixată în regulamentul de aplicare a dusei legi.

Inscrierile se fac la minister cu cel puțin 8 zile mai înainte de termenul concursului.

No. 10.615. 1892, August 25.

Școala primară de băieți No. 17 din București

Elevul Doicescu Ion perdându'și certificatul cu No. 6 de absolvirea a patru clase pri-

mare, liberat de direcțiunea acestei școle în 2 Iulie 1891, și liberându-i-se un duplicat cu No. 24 din 10 Septembrie 1892, se publică anularea celui perdut.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE

Se dă în întreprindere reparația podurilor de fer din circumscripția VII și construcția a două cantone, unul la podul Troțușu și al II-lea la podul Scheea.

Valoarea, de pe devis, este de lei 38.794, bani 88.

Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura județului Bacău în ziua de 17 Septembrie 1892, la orele 1 dupe amiazi precis.

Pentru formalitățile licitațiunei, cătimei lucrărilor de executat, costul lor parțial, caietul de sarcine special, forma și osebitele clauze ale contractului, D-nii concurenți pot lua informațiunii de la minister și la prefectura sus numită cu 10 zile înainte de licitațiune.

D-nii concurenți vor avea în vedere la licitațiune art. 40—57 din legea comptabilității generale a Statului.

Ofertele vor fi făcute conform publicațiunei din *Monitorul oficial* No. 227 de la 17 Ianuarie 1892.

Supraoferte nu se priimesc.

No. 10.596. 3,154 1892, August 12.

—Se dă în întreprindere construcția secției I a șoselei Cornu-Luncei-Broscești-Dorna, partea dintre Cornu-Luncei-Mălini-Stănișoara, din județul Suceava.

Valoarea, de pe devis, este de lei 774.799, bani 80.

Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura de Suceava în ziua de 18 Septembrie 1892, la ora 1 dupe amiazi precis.

Pentru formalitățile licitațiunei, cătimei lucrărilor de executat, costul lor parțial, caietul de sarcine special, forma și osebitele clauze ale contractului, D-nii concurenți pot lua informațiunii de la minister și de la prefectura sus citată cu 10 zile înainte de licitațiune.

D-nii concurenți vor avea în vedere la licitațiune art. 40—57 din legea comptabilității generale a Statului.

Ofertele vor fi făcute conform publicațiunei din *Monitorul oficial* No. 227 de la 17 Ianuarie 1892.

Supraoferte nu se priimesc.

No. 9.106. 3,11. 1892, Iulie 14.

—Se dă în întreprindere reparația podurilor de pe șosea Pitești-Râmnic prin Curtea-de-Argeș.

Valoarea, de pe devis, este de lei 23.927, bani 88 aproximativ.

Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura județului Argeș în ziua de 24 Septembrie 1892, la ora 1 dupe amiazi precis.

Pentru formalitățile licitațiunei, cătimei

lucrărilor de executat, costul lor parțial, caietul de sarcine special, forma și osebitele clause ale contractului, D-nii concurenți pot lua informațiuni de la minister și de la prefectura sus numită cu 10 zile înainte de licitațiune.

D-nii concurenți vor avea în vedere la licitațiune art. 40—57 din legea comptabilității generale a Statului.

Ofertele vor fi făcute conform publicațiunii din *Monitorul oficial* No. 227 de la 17 Ianuarie 1892.

Supraoferte nu se primesc.

No. 12.632. 3,24 1892, Septembrie 3.

Căile ferate române

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de Marți, 1 Noembrie 1892 (stil nou), orele 3 p. m., se va ține licitație, la direcțiunea generală a căilor ferate române, pentru aprovizionarea de 13.556 bucăți scânduri de brad în diferite dimensiuni, predabile în termen de un an.

Informațiunile despre dimensiuni, condițiuni speciale, caiet de sarcine și altele se pot lua în toate zilele de lucru la serviciul A, gara de Nord, la biroul de material, unde se vor libera și formulare pentru oferte.

No. 89.324. 8,24 1892, Septembrie 1.

MINISTERUL AGRICULTUREI, INDUSTRIEI, COMERCIULUI ȘI DOMENIELOR

Se publică spre cunoștința generală că bursele vacante la școala centrală de agricultură de la Herestrau s'au ocupat, conform regulamentului, de către elevii Bumbăcilă Titu și V. C. Dumitriu, absolvenți de liceu, fără concurs, și de următorii absolvenți a patru clase gimnaziale cu concurs: Stahie Nicolae, Florea Constantin, Nițulescu Hristea, Medianu G. Ieremia, Sandu Constantin, Georgescu Victor, Stavrat A. Alexandru, Ţonescu Marian, Botez Ștefan, Gheorghiu G. G., Teodorian Ion, Galea Niculae, Țară Lungă Ion, Demetrescu Marin, Pișculescu Toma, Ștefănescu Ion, Soroceanu Constantin, Lăzărescu Andrei și Popescu Dumitru.

No. 49.693. 1892, Septembrie 12.

MINISTERUL DE FINANCE

Casteria generală a Județului Argeș

Fiind-că perceptorii fiscali notați mai jos nu au achitat până astăzi sumele notate în dreptul fie-căruia, datorite din contribuțiunile și impozitele înscrise în debitele lor, se publică, în conformitatea art. 12 și 13 din legea de urmărire, că în zilele de 23, 24, 25 și 26 Septembrie 1892, de la orele 9 a. m. până la orele 3 p. m., se va ține licitațiune publică, în localitățile indicate, pentru vinđarea averilor ce li s'au sechestrat:

In piața urbei Pitești, la 23, 24, 25 și 26 Septembrie 1892

7 acțiuni ale creditului agricol Argeș, avere a fostului perceptor Ion Popescu, pentru rămășiță din timpul gestiunei sale, lei 438, bani 74.

13 acțiuni ale creditului agricol Argeș, avere a fostului perceptor Ilie D. Ienescu, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 2.256, bani 92.

7 acțiuni ale creditului agricol Argeș, avere a fostului perceptor Marin Ienescu, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 422, bani 12.

200 dubli-decalitri grâu și 200 dubli-decalitri ovéz, avere a D-lui G. Enăchescu, perceptorul circumscripției XIV Gliganu, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 1.485, bani 73.

10 chile grâu, avere a D-lui perceptor al circumscripției VII Hârșesci, G. Proistosescu, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 3.659.

10 chile grâu, avere a D-lui perceptor al circumscripției VI Pădurețu, I. Popescu, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 709, bani 6.

200 hectolitri porumb în drugi, avere a D-lui C. M. Cuculescu, perceptorul circumscripției XX Mălureni, pentru datoriile din timpul gestiunei sale, lei 843, bani 93.

1.002 litri rachiū, avere a D-lui Nicolae Rădulescu, perceptorul circumscripției IV Uda-de-Jos, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 3.039, bani 18.

7 acțiuni ale creditului agricol Argeș, avere a D-lui I. Iliescu, fost perceptor, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 831, bani 31.

50 decalitri rachiū de prune, avere a D-lui T. Bărbulescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 2.438, bani 97.

In pretoriul comunei Slătioarele, la 23 Septembrie 1892

4 boi mari de jug, o vacă cu vițel, 1 cal de călărie, 10 porci ca de un an, 1 cazan de aramă, cu 2 țevi și accesorii, capacitate de 10 decalitri, 3 butii, capacitate de 190 dubli-decalitri, pentru prune, o butie, pentru rachiū, de 130 dubli-decalitri, legate cu cercuri de fer, avere a D-lui B. Ienescu, perceptorul circumscripției II Slătioarele, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 4.051, bani 6.

In pretoriul comunei Mozăceni, la 23 Septembrie 1892

Recolta a 10 pogone grâu, 1 cal, o iapă și 10 oi, avere a moștenitorilor lui Badea Popescu, pentru rămășițele ce există asupra repausatului său părinte din timpul când a fost perceptor, lei 1.375, bani 76.

In pretoriul comunei Brosceni, la 24 Septembrie 1892

3 perechi boi mari, 2 cai și 20 oi, avere a D-lui Ștefan Popescu, perceptor, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 691, bani 1.

In pretoriul comunei Drăganu, la 24 Septembrie 1892

2 boi de jug, o vacă cu vițel, 1 cal de călărie, 20 oi mari, 3 butii pentru prune, una idem, cu cercuri de fer, pentru rachiū a 100 vedre, avere a D-lui Ion G. Deaconescu, perceptorul circumscripției XXXIX Drăgan, pentru rămășițele din timpul gestiunei sale, lei 1.148, bani 88.

In pretoriul comunei Bumbueni, la 25 Septembrie 1892

2 boi de jug și 60 oi mari cu lapte, avere a D-lui I. Stănescu, perceptorul circumscripției V Bumbueni, pentru rămășițele din exercițiul 1891—92, lei 289, bani 63.

In pretoriul comunei Dobrogostea, la 26 Septembrie 1892

1 iapă murgă de călărie de 2 ani, gălbuie, 2 boi mari de jug, 2 vaci mari cu vițel, 1 junc de 2 ani, avere a D-lui C. Dumitrescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 1.067, bani 76.

In pretoriul comunei Rătesci, la 25 Septembrie 1892

2 cai murgă, 15 oi, avere a D-lui T. Alexescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 1.130, bani 65.

In pretoriul comunei Gliganu, la 26 Septembrie 1892

O iapă vinătă, 2 vaci negre, 20 oi, avere a D-lui G. Enăchescu, perceptor, pentru rămășițele din exercițiul 1891—92, lei 1.485, bani 75.

In pretoriul comunei Suseni, la 23 Septembrie 1892

1 cal roib și o vacă, avere a D-lui D. Marinescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 314, bani 68.

In pretoriul comunei Brosceni, la 24 Septembrie 1892

O pereche boi, 4 kile grâu, 5 chile ovéz, recolta a 5 pogone porumb, 30 oi mari, o pereche junci, o vacă cu vițel, avere a D-lui Ștefan Popescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 4.306, bani 14.

In pretoriul comunei Șerboeni, la 25 Septembrie 1892

2 cai murgă și 50 oi, avere a D-lui C. Onofrescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 854, bani 14.

In pretoriul comunei Hârșesci, la 26 Septembrie 1892

2 perechi boi, 80 oi, avere a D-lui G. Proistosescu, perceptor, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 3.659.

In pretoriul comunei Cerbureni, la 23 Septembrie 1892

O vacă mare și 2 butii cu cercuri de fer, pentru prune, avere a D-lui I. Constantinescu, perceptor, pentru rămășițele ce există din timpul gestiunei sale, lei 3.428, bani 75.

*In pretoriul comunei Drăguțesci, la
23 Septembrie 1892*

O brișcă pe arcuți, 2 cai, 2 boi de jug, 3 vaci cu viței, 25 berbeci, avere a D-lui P. I. Cosmescu, perceptor, pentru rămășițele din exercițiul 1891—92, lei 1.200.

*In pretoriul comunei Urși, la
24 Septembrie 1892*

2 boi de jug, o vacă, 10 oi, 5 porci și 2 butii pentru prune, avere a D-lui Dumitru Drăguțescu, pentru rămășițele exercițiului 1891—92, lei 3.487, bani 64.

*In pretoriul comunei Galicea, la
25 Septembrie 1892*

1 cazan aramă cu 3 țevi, o iapă cu mână, o vacă cu vițel, 2 butii pentru rachiū, 1 idem pentru poșircă, avere a D-lui perceptor T. Bărbulescu, pentru rămășițele din exercițiul 1891—92, lei 2.438, bani 97.

Condițiunile de licitație

D-nii cumpărătorii, spre a fi admiși la licitațiune, sunt datorii a depune o garanție de 5 la sută din valoarea averii pentru care concurează.

Acastă garanție va fi în efecte publice sau în bani, și se va consemna la casa de depuneri până la aprobarea licitațiunii de casierie; suma ce se depune ca garanție se face cunoscută că se va încasa la Stat ca venit extraordinar dacă, în termen de 48 ore, înțrega valoare a averii licitată asupra ei nu se va depune. Produsele se vind de pe probele ce se pot vedea în ziua licitațiunii la agentul fiscalului și în starea în care ele se găsesc, fără a angagia pe Stat asupra calității, ci amatorii sunt obligați a se încredința de calitatea lor; iar în ce privește vitele și cele-alte obiecte, ele se vor vedea la locul de licitație.

D-nii cumpărătorii nu pot ridica averea licitată asupra-le de cât dupe aprobarea ce se va da de casierie și care li se va comunica de urgență.

Prin această publicațiune, persoanele a căror avere s'a sechestrat sunt invitate a se prezenta la licitație; căci în cas contrariū vinderea se va efectua în lipsă.

Taxele de timbre și înregistrare pentru averea vindută se plătesc de D-nii cumpărătorii peste prețul rezultat.

No. 16.824. 3,34.

Casleria generală a județului Buzău

Se publică spre cunoștința generală că, în zilele de 22 și 23 Septembrie 1892, se va face licitațiune publică, în piața orașului Buzău și în pretoriul comunei Breaza, pentru vinderea productelor, vitelor și alte obiecte notate mai jos, ce s'a urmărit D-lui B. N. Mareș, arendașul moșiei Istrița-de-Jos, pentru datorie din arenda:

In piața orașului Buzău

4.060 hectolitri grâu, 700 hectolitri orz, 1.500 oi mari, 120 boi, 60 cai și 30 bivoli, avere a D-lui B. N. Mareș, pentru lei 29.100.

In pretoriul comunei Breaza

Duoș garnitură machinii cu vapori, sistem Claiton, trei machini de secerat și legat snopii, recolta de pe 30 hectare loc semănat cu porumb, precum și dijma de pe 55 hectare porumb cultivat de locuitorii, urmărit pentru datoria prevădută mai sus, averea D-lui B. N. Mareș.

Condițiunile de vindere sunt prevădute în publicația acestei casierii No. 2.393, inserată în *Monitorul oficial* No. 256 din 1888, pagina 5833.

Este invitat D. debitor prevădut în această publicațiune ca, la zilele fixate, să se prezinte la locurile arătate pentru vindere spre a asista la licitațiune.

No. 14.227. 3,54 1892, Septembrie 7.

MINISTERUL DE RESBEL

La 15 Octombrie 1892, orele 3 p. m., se va face licitațiune atât în București la ministerul de resbel, cât și în Galați la comandamentul corpului III de armată, pentru darea în întreprindere a construcției unei mănăntaie la Galați cu cinci cuptore de câte 450 rații.

Pentru cunoștință se pune în vederea doritorilor că această licitațiune se va face în conformitate cu dispozițiunile art. 40—57 din legea de comptabilitate generală a Statului și cu caietul de sarcine relativ.

Garanția de adjudecațiune se va depune la casa de depuneri și consemnațiunii, a cărei recepșă se va prezenta la licitațiune.

Planurile, developele, caietul de sarcine și cele-alte acte privitoare la această licitațiune se pot vedea de doritorii în toate zilele și orele de lucru, în București la ministerul de resbel, direcția geniului, și la Galați la comandamentul corpului III de armată.

No. 4.155. 1892, Septembrie 11.

Corpul I de armată

Se face cunoscut amatorilor că, în ziua de 10 Octombrie 1892, orele 10 a. m., se va face licitație, prin oferte sigilate, în localul corpului I de armată, strada S-tului Mina No. 14, pentru aprovizionarea a 2.224 cravate, 714 traiste de orz și 714 țesale.

Pentru ca să fie admiși la licitație, concurenții vor depune o garanție de 10 la sută din valoarea efectelor pentru cari concurează.

Garanția poate fi în numerariū, sau efecte de ale Statului, ori de ale societăților recunoscute de Stat.

Concurenții pot concura pentru întreaga furnitură, sau pentru fie-care articol în parte.

Predarea furniturii se va face în termen de 2 luni de la data adjudecării.

Supralicitație nu se va face.

Modelele tipe se pot vedea de concurenții în toate zilele de lucru, în localul comandamentului, de la orele 8—12 a. m. și de la 2—5 p. m.

Taxele de timbru și înregistrare, conform legii timbrului, sunt în sarcina adjudecatarului.

Licitația se va face în conformitate cu art. 40—57 din legea de comptabilitate a Statului.

No. 15.448. 1892, Septembrie 7.

**Serviciul intendenței corpului IV
de armată**

În ziua de 23 Septembrie 1892, orele 3 p. m., se va face în cancelaria corpului IV de armată, serviciul intendenței, licitație pentru aprovizionarea carnei și rachiului necesar trupelor de trupă din garnisona Iași pe timpul de la 1 Octombrie 1892 până la 1 Octombrie 1893.

Se poate oferta pentru toate corpurile de trupă de un singur concurent sau în parte pentru una sau mai multe corpuri.

Garanția provizorie ce trebuie să depună fiecare concurent pentru carne este 400 lei de fie-care corp de trupă și 100 lei pentru o companie, escadron sau baterie făcând corp în parte, iar garanția definitivă va fi valoarea carnei pe 35 zile.

Pentru rachiū garanția provizorie este de lei 200 de fie-care corp și lei 50 de o companie, escadron sau baterie făcând corp în parte.

Caietul de sarcine se poate vedea la cancelaria corpului de armată în toate zilele de lucru de la orele 8—12 din zi.

Art. 40—57 din legea comptabilității generale a Statului se va avea în vedere de concurenții.

3,54

Școala specială de artilerie și geniu

La această școală fiind nevoie de un copist caligraf, pentru scrierea cu cernelă chimică a diferitelor cursuri ce se predaș oficerilor elevi, se publică concurs pentru ocuparea acestui post, care se va face în localul școlii, calea Grivița No. 159, în ziua de 30 Septembrie 1892, orele 9 a. m.

Remunerațiunea acestui post este de 150 lei mensual.

Cererile de înscriere se primesc până la 29 Septembrie 1892 inclusiv.

Condițiunile de admisibilitate sunt:

Să fie român, să fie satisfăcut legii de recrutare și să fi urmat cel puțin 4 clase gimnaziale, precum să aibă și o scriere frumoasă, corectă și caligrafică atât cursivă cât și rondă.

No. 2.096. 1892, Septembrie 10.

**Direcțiunea lucrărilor de fortificație
București**

Direcțiunea lucrărilor de fortificație București având necesitate de o cantitate de 500 tone cărbuni Cardiff pentru locomotive de drum de fer, publică spre cunoștința amatorilor că va face licitație publică cu oferte sigilate, în biuroul direcțiunii (strada Biserica-Amzei No. 6), în ziua de 16 Octombrie 1892, orele 4 p. m. Concurenții vor fi însoșiți și de o garanție de 5 la sută din valoarea furniturii.

Caietul de sarcine se poate vedea la biurul direcțiunii în zilele de lucru de la orele 8 la 11 a. m.

No. 6.083. 1892, Septembrie 10.

ANUNCIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Tribunalul Argeș

Pe baza actului de ipotecă, autentificat de acest tribunal la No. 9.642 și transcris la No. 179 din 1890, investit cu titlul executoriu din 1891, și dupe îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal sub No. 7.257 din 1892, s'a hotărât ca, în ziua de 3 Octombrie 1892, orele 10 dimineața, să se vîndă cu licitație, în pretoriul acestui tribunal, imobilul jos notat, avere a D-lui Simion Iliescu, de profesiune funcționar, domiciliat în comuna Pitești, plasa Pitești, județul Argeș, spre despăgubirea D-lui C. R. Găvănescu, de profesiune funcționar, din comuna Pitești, plasa Pitești, județul Argeș, de sumele ce are a primi dupe arătatul mai sus act de ipotecă.

Acastă vîndare se publică spre generala cunoscință, ca toți aceia cari vor avea asupra acestui imobil verii un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau verii ce alte drepturi, să se arate la tribunal, mai înainte termenului de adjudicație, căci în urmă nu li se vor mai admite nici o pretențiune; iar aceia cari vor voi să cumpere acest imobil, să se prezinte la tribunal, la ziua și orele indicate mai sus, spre a concura.

Descrierea imobilului ce se vinde, condițiunile vînderei și diferite sarcini și împrejurări ale imobilului până acum cunoscute:

Un loc pe care se află construite două perechi case, o pereche în fața strădei, construite de zid, avînd două camere, învelite cu șifă, purtând No. 28, și altele în fundul curții, construite tot de zid, avînd 5 camere, sală în față și bucatărie; la răsărit se învecinește cu Cheler Luminărilor, la apus cu G. Ionescu, la miază-zi cu strada Oborului și la miază-noapte cu strada Mavrodolu.

Acest imobil este situat în orașul Pitești, plasa Pitești, județul Argeș, strada Mavrodolu.

Examinându-se de către D. grefier local registrele de inscripțiunii de la 1865 și până la 27 Februarie a. c., pe numele de Simion Iliescu și vice-versa, certifică că asupra imobilului urmărit pe numele celui din sus nu s'a mai găsit altă sarcină de cât aceea prevedută în actul de ipotecă cu No. 179 din 1890, către D. C. R. Găvănescu, și pentru care s'a cerut vîndarea.

Acastă vîndare s'a încuviințat în baza cererii făcută de D. creditor prin petiția înregistrată la No. 17.809 din 1891, cu care a depus spre executare sus citatul act de ipotecă, ce conține:

Act de împrumutare cu ipotecă

Subsemnatul, Simion Iliescu, proprietar din Pitești, plasa Pitești, județul Argeș, declară că, la neapărata trebuință de bani ce am avut, m'am împrumutat de la D. C. R. Găvănescu, din Pitești, cu suma de lei noi

3.000 și cu următoarele condițiuni: termenul acestei ipotecă este de un an, calculat de la data acestui act; procente voi plăti 12 la sută pe an.

Spre asigurarea D-lui C. R. Găvănescu, creditorul, îi ipotecez, în primul rang, imobilul meu moștenesc cu tot ce se află pe dînsul, și care imobil este situat în acest oraș Pitești, strada Mavrodolu No. 28, și care are vecinătățile următoare: Se învecinește la răsărit cu D. Cheler Luminărilor, la apus cu D. G. Ionescu; la miază-zi cu strada Oborului și la miază-noapte cu strada Mavrodolu. În cas că la termen nu ași achita capitalul cu procentele, D. împrumutător va putea ca, fără somație sau judecată, să cîră investirea acestui act cu titlul executoriu și în virtutea lui să cîră urmărirea și vîndarea cu licitație, la onor. tribunal Argeș, a imobilului ipotecat, și din prețul ce va resulta să se despăgubescă de capital, procente și cheltueli.

Eū, împrumutătorul, accept în totul condițiunile din acest act.

Pentru care s'a format prezentul act, semnat de noi părțile prin propriile noastre semnături, rugând și pe onor. tribunal Argeș a' l investi cu autentificarea legală.

Eū, debitorul, m'î aleg domiciliul în Pitești, chiar în imobilul ipotecat.

Făcut în Pitești astăzi, 8 Decembrie 1890.

Simion Iliescu, telegrafist, strada Mavrodolu No. 28, în Pitești, debitor.

C. R. Găvănescu, telegrafist, în Pitești, creditor.

(Urméază legalizarea acestui act la No. 9.642 din 1890).

(Urméază semnăturile).

(Urméază ordonanța de inscripțiunii a acestui act și atestarea greșii că actul s'a înscris în registrul de inscripțiunii la No. 179 din 1890).

(Urméază semnăturile).

Acest act de ipotecă este investit cu titlul executoriu ce conține:

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Dăm putere și ordonăm tuturilor portăreilor și agenților puterei publice ca să execute acest act, procurorilor să stăruiască pentru a lui aduce la îndeplinire; spre credință s'a semnat de noi.

(Urméază semnăturile).

No. 23.117. 1892, Septembrie 12.

Tribunalul Prahova, secția I

În ziua de 2 Ianuarie 1893, orele 11 a. m., la acest tribunal și secție, se va vinde cu licitație publică averea imobilă mai jos notată a D-lor Nicolae Cârstea și Vasile N. Cârstea, acum decedați și reprezentați prin moștenitorii lor Alecu N. Cârstea și Gheorghe N. Cârstea, ambii proprietari, domiciliați în comuna Călugăreni, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova, dupe cererea D-lui Bănică Grigorescu, proprietar, domiciliat în orașul

Mizil, județul Buzău, pentru despăgubirea sumei de lei noi 1.200, cu dobîndă de la 28 Mai 1887 până la achitare, plus spese, ce are a lua în virtutea actului de ipotecă, autentificat de acest tribunal la No. 1.022 din 1886 și înscris la No. 22 din 1886, investit cu formula executorie sub No. 124 din 1891, care act de ipotecă are copriinderea următoare:

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Act de ipotecă

Subsemnații, la neapărata trebuință ce am avut de bani, ne am împrumutat de la D. Bănică Grigorescu, din Mizil, cu suma de lei 1.200, pe termen de un an de zile, fără nici o dobîndă, și pentru asigurarea D-sale îi ipotecăm, în primul rang, patru pogone vie, situată în dealul Belciu, comuna Călugăreni, plasa Cricov, acest județ; învecinată cu proprietățile D-lor Ioniță Nicolau și Nae Nicolae Leescu, precum și un loc situat tot în acea comună în mărime de o jumătate pogon, lăsat pentru a se construi casă pe dînsul, învecinat cu Gheorghe Andrei Gales, cu proprietatea defunctului Iordache Teișanu și Nae Popescu.

În cas contrariu, când nu vom achita banii împrumutați la termenul de mai sus, D. creditor este liber a pune în vîndare imobilele ipotecate, fără curs de judecată, sau somațiune, spre a se despăgubi de această sumă cu dobîndă de la expirarea termenului de mai sus și până la achitare, plus de cheltuelile ce va face cu ocazia urmăririi.

Pentru care am format prezentul act subscris de noi și legalizat de onor. tribunal de Prahova.

Neculae Cârstea, Vasile N. Cârstea, împrumutați.

B. Grigorescu, împrumutătorul.

Tribunalul Prahova, secția I

Astăzi, 28 Mai 1886, s'a prezentat în persoană, înainte tribunalului, D-lor Nicolae Cârstea, Vasile N. Cârstea și B. Grigorescu, cerînd legalizarea acestui act, care, citîndu-li-se din cuvînt în cuvînt, au declarat că conține libera D-lor voință și l' au subscris, Neculae Cârstea prin punere de deget, iar de cei alți propriu.

Tribunalul, în fața acestor declarațiuni, și în baza art. 1.171 din codul civil, autentifică acest act de ipotecă.

P. Bălăceanu, A. Năcescu.

Grefier, P. Crivețeanu.

No. 1.022 reg. autentic, volum 4.

Ordonanță de inscripțiune

1886, Mai 28

Noi, primul-președinte al tribunalului Prahova, secția I;

Avînd în vedere cererea făcută de D-lor Nicolae Cârstea, Vasile N. Cârstea și B. Grigorescu, prin petiția înregistrată la No. 6.664 de a se înscrie acest act autentificat la No. 1.022;

Având în vedere că creditorele a declarat, atât verbal, cât și în scris, că renunță la îndeplinirea formelor prescise de art. 726 din pr. civilă;

Având în vedere că taxa de înregistrare s'a perceput cu recepisa No. 1.452 din 1886;

În virtutea art. 1.781 și 1.782 din codul civil,

Ordonăm inscripția acestui act în registrul respectiv.

Prim-președinte, *P. Bălăceanu.*

p. Grefier, P. Crivețeanu.

Se atestă că acest act s'a înscris la No. 82 ađi, 28 Maiu 1886, în baza ordonanței de sus.

p. Grefier, P. Crivețeanu.

Dăm putere și ordonăm tutulor agenților administrativi să execute prezentul act de ipotecă, procurorilor să stăruiască pentru a lui aducere la îndeplinire; și spre credință s'a semnat de noi.

I. Bălțeanu, Ar. Alexandrescu.

p. Grefier, I. Al. Ionescu.

No. 124, al investirei. 1891, Maiu 23.

Averea pusă în vânzare este :

1) O jumătate pogon pământ, situat în comuna Călugăreni, în sat, având pe densul o casă cu două camere, sală la mijloc, prispă și un celar, construcție de gard, acoperită cu șindrilă; o altă casă neterminată, cu două camere, sală și prispă, construcție de gard, acoperită cu șindrilă, iar pământul împrejmuit cu gard, având și câți-va pomi roditori; care se învecinesc pe de o parte cu proprietatea D-lui George Andrei Gales și pe de alta cu proprietatea lui Iordache Teișeanu și Nae Popescu.

2) Ca patru pogone vie, situată în dealul Belciu, din comuna Călugăreni; care se învecinesc la răsărit cu Nae N. Leescu, la apus cu Ioniță Necula, la miază-noapte cu drumul și la miază-zi cu gârla numită Gruia.

Descrierile imobile, dupe atestarea grefei, nu s'au găsit supuse la nici o sarcină popritore.

Se publică despre acesta și se somază toți acei cari ar pretinde veri un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori ce alt drept asupra acestor imobile ca, înaintea zilei de adjudecare, să se prezinte la acest tribunal și secție spre a și arăta pretențiunile sale, conform al. III, de sub art. 506 din procedura civilă.

No. 16.119. 1892, Septembrie 12.

Comisarul de urmărire al ocolului V din București

Se publică spre generala cunoscință că D. jude al ocolului V din București, prin adresa No. 9.041 din 1892, a fixat ziua de 19 Septembrie 1892 pentru a se vinde cu licitație publică, pe piața S-ta Vineri, averea mobilă a D-lui C. Vlădescu, compusă din obiecte de casă, urmărită pentru despăgubirea D-lui Ganea Constantinescu de sumele de bani ce are a priimi cu cartea de judecată No. 297 din 1892, investită cu formula executorie.

Vânzarea se va efectua în arătata și va începe dupe orele 11 a. m.

No. 1.299. 1892, Septembrie 12.

— Se publică spre generala cunoscință că D. jude al ocolului V din București, prin adresa cu No. 9.042 din 1892, a fixat ziua de 21 Septembrie 1892 pentru a se vinde cu licitație publică, pe piața S-ta Vineri, averea mobilă a D-lui Ion Drăghici, compusă din obiecte de casă, urmărită pentru despăgubirea D-lui G. Ionescu de sumele de bani ce are a priimi cu cărțile de judecată No. 1.533 și 1.896 din 1892, investite cu formula executorie.

Vânzarea se va efectua în arătata și va începe dupe orele 11 a. m.

No. 1.304. 1892, Septembrie 12.

— Se publică spre generala cunoscință că D. jude al ocolului V din București, prin adresa No. 9.044 din 1892, a fixat ziua de 22 Septembrie 1892 pentru a se vinde cu licitație publică, pe piața S-ta Vineri, averea mobilă a D-lui Niță Dumitrescu, compusă din obiecte de casă, urmărită pentru despăgubirea D-lui Ganea Constantinescu de sumele de bani ce are a priimi cu cartea de judecată No. 262 din 1892, investită cu formula executorie.

Vânzarea se va efectua în arătata și va începe dupe orele 11 a. m.

No. 1.309. 1892, Septembrie 12.

CITAȚIUNI

Curtea de apel din București, secția III

D. Alexandru Tompađi, în calitate de procurator general al Statului Elin, domiciliat în București, strada Domniței No. 9, este citat prin acesta una și singură chiămare ca, la 29 Septembrie 1892, orele 11 dimineața, să vină pregătit de toate cele necesare spre a se înfățișa în procesul ce are cu D. Ion P. Mexis și alții pentru pretenții; cunoscând că nefiind următor cauza se va judeca în lipsă, conform art. 148 din pr. civilă; art. 151 din pr. civilă s'a aplicat.

No. 6.874. 1892, Septembrie 12.

— D. Christeo Atanase Zapa, din comuna Brosceni-Nouă, județul Ialomița, este citat prin acesta una și singură chiămare ca, la 29 Septembrie 1892, orele 11 dimineața, să vină pregătit de toate cele necesare spre a se înfățișa în procesul ce are cu D. Ion P. Mexis și alții pentru pretenții; cunoscând că nefiind următor cauza se va judeca în lipsă, conform art. 148 din pr. civilă; art. 151 din pr. civilă s'a aplicat.

No. 6.877. 1892, Septembrie 12.

— D. Apostol Atanase Zapa, din comuna Brosceni-Nouă, județul Ialomița, este citat prin acesta una și singură chiămare ca, la 29 Septembrie 1892, orele 11 dimineața, să vină pregătit de toate cele necesare spre a se înfățișa în procesul ce are cu D. Ion P. Mexis și alții pentru pretenții; cunoscând că nefiind

următor cauza se va judeca în lipsă, conform art. 148 din pr. civilă; art. 151 din pr. civilă s'a aplicat.

No. 6.880. 1892, Septembrie 12.

Tribunalul Ilfov, secția III civilo-corecțională

D. Constantin Pavel, cu domiciliul necunoscut, este chiămat la acest tribunal în ziua de 18 Septembrie 1892, orele 11 dimineața, spre a se cerceta ca inculpat pentru faptul prevăduț și penat de art. 308 din codul penal; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 18.053. 1892, Septembrie 12.

Judecătoria ocolului Urziceni, județul Ialomița

D. Magda Mateiu, fost prin comuna Bărbulesci, iar acum cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 28 Septembrie 1892, orele 10 a. m., să vină la această judecatorie ca reclamant în procesul în care Ștefan Dumitrescu se inculpa pentru bătaie; la neurmărire se va judeca procesul în lipsă.

No. 5.838. 1892, Septembrie 12.

EXTRACT DE DECISIUNE

Judecătoria ocolului II din București

Prin cartea de judecată No. 1.986, pronunțată în ziua de 14 August 1892, s'a condamnat Ivan Ivan, cu domiciliul necunoscut, să plătească D-lui Tânase Mihalovică suma de lei 500, cu ale lor procente legale de la cerere, 14 Martie 1892, plus 15 lei cheltueli de judecată și timbre.

Acastă carte de judecată se pronunță cu dreptul de opoziție și apel.

1892, August 20.

Primul-președinte al tribunalului Ilfov, secția I civilo-corecțională

Conform art. 5 din regulamentul pentru organizarea grefelor, se publică spre cunoscința generală că toți aceia cari vor avea veri o pretențiune contra garanției depusă cu imobilul din București, calea Călărășilor No. 56 vechi, 70 nou, pentru funcțiunea de grefier ce a ocupat D. George P. Velluda la acest tribunal, și care e autenticată la No. 6 din 1882 și înscrisă la No. 18 din 1882, să se prezinte cu cerere în termen de 6 luni, calculat de la data inserării în *Monitorul oficial* a acestei prime publicațiuni; contrariu garanția se va radia, liberându-se celui în drept, și nici o pretențiune nu se va mai ține în seamă.

No. 19.963. 1892, August 31.

ANUNCIURI ADMINISTRATIVE

Comitetul permanent al județului Ilfov

Conform decisiunii acestui comitet cu No. 6.422, se publică spre cunoscința generală că, în ziua de 30 Septembrie 1892, se va ține licitație, în pretoriul comitetului, prin oferte sigilate, cari se vor priimi până la

acele ore, pentru darea în antreprisă a construirii a două puțuri la cantonele noui de pe șosea județiană București-Pitești la kilometrul 4—5 și 25—26, al căror cost, de pe devis, este de lei 1.252, adică fie-care câte lei 626.

Amatorii pot vedea devisul în orî ce ȳi de lucru, în cancelaria comitetului, de la orele 10 a. m. până la orele 4 p. m.

Concurenții, pentru a putea fi admiși la licitațiune, urmĂză a depune odată cu ofertele și garanția provizorie de 5 la sută, în efecte garantate de Stat sau în numerariu, prezentând recepisa casei de depunerii și consemnațiuni.

Dispozițiunile art. 40—57 din legea compatibilității generale a Statului vor fi aplicabile la această licitațiune.

No. 4.601. 1892, Septembrie 12.

VITE PRIPASITE, PERITE ȘI FURATE

Prefectura județului Olt

În noaptea de 16—17 August curent, s'a furat locuitorilor Ion Saitoc și Constantin Modroi, din comuna Titulesci, acest județ, un cal și două iepe, avĂnd semnele urmĂtore:

Calul în pĂr murg-închis, cĂma în stĂnga, o stea în frunte; o iapă în pĂr vinĂt, cĂma în stĂnga, iar cea-altă în pĂr bĂlan, cĂma în stĂnga.

Prefectura publică de acĂsta pentru aflarea lor și prinderea furilor.

No. 5.345. 1892, August 27.

—În noaptea de 14—15 August curent, s'a furat locuitorului Nișă Florea, din comuna Mihăesci-de-Sus, acest județ, trei iepe, avĂnd semnele urmĂtore: o iapă în pĂr murg-închis, pete albe de șea pe spinare și de chingă pe cĂste, cĂma în drĂpta și ciumpavă, cĂda pușin retezată și ÎmbuĂstră; două cĂrlane, una de două ani, la pĂr murg-închis, cĂma în drĂpta, fĂră alte semne, și cea-altă de un an, merge Îmbuestru natural, vĂnĂtă Înspicat cu negru, cĂma în drĂpta, fĂră alte semne.

Prefectura publică de acĂsta pentru aflarea lor și prinderea furilor.

No. 5.354. 1892, August 28.

—De la 18 August curent, la comuna Ci-reășovu, acest județ, se află de pripas o iapă cu mĂnz dupe ea, în pĂr negru, cĂma în stĂnga, o pată de șea pe spinare și arsă de talan în partea drĂpta a gĂtului.

Prefectura publică de acĂsta pentru a ajunge la cunoștința pĂgubașului.

No. 5.414. 1892, August 30.

—În noaptea de 16—17 August 1892, s'a furat locuitorului Călin Scarlat, din comuna Coteana, acest județ, o iapă, în pĂr negru, cĂma în drĂpta, stricată de șea în spinare, pete albe pe spinare și pe sub burtă de chingă.

Se publică de acĂsta pentru aflarea iepei și prinderea furului.

No. 5.450. 1892, August 31.

—De la 13 August 1892, la comuna Dudu, acest județ, se află de pripas un tur-

mac de bivol, în pĂr negru, codalb, brĂz în frunte, cĂrnele bune, urechia spintecată de jos și cea drĂptă ciupită în vĂrf.

Se publică de acĂsta pentru a ajunge la cunoștința pĂgubașului.

No. 5.463. 1892, August 31.

Prefectura județului Putna

PrimĂriile comunelor Țifesci și Diochești, prin îndeplinirea dispozițiunilor art. 45 din legea poliției rurale, aĂ declarat de pripas:

1. Comuna Țifesci, în ȳia de 8 August, o iapă la pĂr negru, cĂma în stĂnga, pete albe pe spinare, copita de la piciorul stĂng d'înainte crĂpată, avĂnd și puține pete albe la picior pe pedică, și

2. Comuna Diochești, în ȳia de 15 August, o juncă la pĂr plĂvan, cĂrnele șapoșe, urechia stĂngă retezată.

Se publică acĂsta spre cunoștința proprietarilor cari ÎrmĂză a se presinta, la expusele primĂrii, cu actele prevĂdute de art. 49 din menționata lege.

No. 8.375. 1892, August 25.

—De pe imașul comunei TĂrgul-Adjud, în noaptea de 19 August, perind locuitorului Gh. Apostică:

1. O iapă la pĂr murg-închis, cĂma în stĂnga, o pată albă pe cĂma de pe gĂt, două pete albe pe cĂsta stĂngă; și

2. Un nĂten murg Închis, cĂma în stĂnga și etatea de 3 ani;

Autoritățile administrative sunt rugate a lua mĂsurî pentru aflarea acelor vite.

No. 8.443. 1892, August 26.

—De cĂtre necunoscuți fĂcĂtorî de rele, în noaptea de 19 August, de la pĂscĂune, de pe moșia BlĂnĂreasca, s'a furat locuitorului Neculae Păduraru, din comuna FĂurei, o iapă la pĂr murg și cĂma în ambele pĂrți.

Autoritățile administrative sunt rugate a lua mĂsurî pentru aflarea iepei și descoperirea furilor.

No. 8.466. 1892, August 27.

—PrimĂria comunei Orbeni, din plasa RĂcĂciuni, acest județ, prin îndeplinirea dispozițiunilor art. 45 din legea poliției rurale, a declarat de pripas două boi: unul porumb, cĂrnele șapoșe lĂtișe, aduse pe spinare, și cel-alt porumb, cĂrnele lĂtișe grĂbleșe îna-
inte.

Se publică acĂsta spre cunoștința proprietarului care urmĂză a se presenta, la expusa primĂrie, cu actele prevĂdute de art. 49 din menționata lege.

No. 8.533. 1892, August 28.

—PrimĂria comunei Țifesci, prin îndeplinirea dispozițiunilor art. 45 din legea poliției rurale, a declarat de pripas, în ȳia de 18 August, o iapă la pĂr murg-închis, mĂi mult negru, cĂma în stĂnga și pete albe la piciorul stĂng d'înainte.

Se publică acĂsta spre cunoștința proprietarului care ÎrmĂză a se presenta, la expusa primĂrie, cu actele prevĂdute de art. 49 din menționata lege.

No. 8.943. 1892, August 31.

Prefectura județului Tecuci

La primĂria comunei Cosmesci, s'a declarat de pripas, o iapă în pĂr murg-închis, cĂma în stĂnga, pete albe pe pĂntece, pe spinare și la amĂndouĂ pĂrțile cĂstelor, pete albe la piciorul stĂng d'înainte, o rosĂtură la pulpa piciorului stĂng d'înapoi și Înferată la șoldul stĂng d'înapoi cu ferul acelei comune C.C.Z.

Se publică spre cunoștința proprietarului acelei vite ca, în termenul legal și cu acte în regulă, sĂ se presinte menționatei comune spre a și pĂrimi vita; contrariu se va vinde în folosul casei comunale.

No. 3.707. 1892, August 25.

ANUNCIURI PARTICULARE

De vĂndare pĂdurea BĂrsesci, de pe moșia BĂrsesci, plasa Otăsău, județul RĂmnicu-Vălcea, compusă din două trupuri Neneșu și Brustureșu, în Întindere aproximativă de 105 hectare, avĂnd vĂrsta de peste 50 ani, populată în majoritate cu stejar și gorun.

Se află în apropiere de RĂmnicu-Vălcea, de Ocnele-Mari și de stația Riureni.

Doritorii de a o cumpĂra vor trimite ofertele sigilate la D. BĂdescu, strada SĂrelui No. 2, București, până în ȳia de 1 Octombrie 1892, orele 4 p. m., cĂnd se va procedea la deschidere fĂră cu D-ni concurenți; informațiuni se pot lua tot la adresa sus arĂtată.

13

De arendat de acum moșia PĂtrĂșcani, (2 ore gara BĂrlad). A se adresa proprietarului G. Benișu, București, strada Luminei No. 18.

4

MINISTERUL DE FINANCE

DIRECȚIUNEA COMPTABILITĂȚII GENERALE

BIUROUL DATORIEI PUBLICE

ĂntĂia tragere la sorți a titlurilor de rentă 5% amortisabilă din 1892, împrumutul de lei 75.000.000, va avea loc la 19 Septembrie (1 Octombrie) 1892, orele 10 a. m., în localul ministerului de finance.

La acĂstă tragere se vor amortisa titluri în valĂre de lei 241.000, în urmĂtĂrele proporțiuni:

Lei 145.000 în 29 titluri de 5.000 lei;

" 96.000 " 192 " " 500 "

No. 47.410/1.524.

1892, Septembrie.

MINISTERUL DE FINANCE

DIRECTIUNEA COMPTABILITĂTEI GENERALE
DATORIA PUBLICĂ

Imprumutul cu rentă 5% amortisabilă din 1892

Din eróre de impresiune, in textul obligațiunilor acestui imprumut, paritățile dupe carî se va efectua plata capitalului și dobânșilor sunt indicate prin

Francs 500 = Mark 400 = Lei or 500,

pe când această plată trebuia să aibă loc cu paritățile:

Francs 500 = Mark 405 = Lei or 500.

Pentru cupóne, plata in Mărci cu paritatea de Francs 500 = Mark 405 este stabilită. Pentru a exprima corect plata in Mărci și pentru capital, obligațiunile vor purta imprimat in limba germană următoarele:

„Capital rückzahlbar im Werthverhältniss von Francs 500 = Mark 405 = Lei Gold 500.“

Bucarest, den 23 September 1892.

1892, Septembrie 12.

No. 47.424/1.529.

D-nu Sigmund Grünberg, din Bucurescî, care posedă de la noi o scrisóre prin care este împuternicit a priimi oferte de asigurări pentru societatea noastră, fiind revocat încă de la Iunie a. c., publicăm spre cunoștința generală că acea scrisóre nu mai are nici o valóre.

Representanța generală a societăței de asigurare asupra vieței și de rente „Anker.“

Bucurescî. 1892, Septembrie 11 (23).

Declar că, de ađi înainte, mă voiú subsemna Vasilescu Theodor, in loc de Vasiliu Theodor.

Vasilescu Theodor.

Subsemnatul, frénar la calea ferată Iași, declar că, de astăđi înainte, in loc de Costache Pavlov, mă voiú semna

Costache Rotaru Pavlov.

CAMERA DE COMERCIU SI INDUSTRIE DIN BUCURESCI

COTA OFICIALĂ A BURSEI PE ȊUA DE 15 (27) Septembrie 1892

E F E C T E	Dobânda	SCADENȚA CUPONELOR	OFERITE		CERUTE		INCHEIATE	
			cu banġ gata	cu termen	cu banġ gata	cu termen	cu banġ gata	cu termen
IMPRUMUTURI DE STAT ROMÁNE								
Rentă perpetuă	5%	Aprilie—Octobre...	101 ¹ / ₄	—	100 ¹ / ₂	—	—	—
amortibilă	5%	Aprilie—Octobre...	97 ¹ / ₄	—	97	—	—	—
Imprumutul 1892.	5%	Ianuarie—Iulie	95 ¹ / ₂	—	95 ¹ / ₂	—	—	—
(Imprumutul de 32 ¹ / ₂ milioane)	4%	Ianuarie—Iulie	81 ¹ / ₂	—	81 ¹ / ₂	—	—	—
(Imprumutul de 50 milioane)	4%	Ianuarie—Iulie						
(Imprumutul de 27 ¹ / ₂ milioane)	4%	Ianuarie—Iulie						
(Imprumutul de 45 milioane)	4%	Ianuarie—Iulie	—	—	—	—	—	—
Obligațiunile căilor ferate rom. (conv. Schuldverschreibung)	5%	Ianuarie—Iulie	—	—	—	—	—	—
de Stat (convertite rurale).	6%	Maiú—Noembre.....	101 ¹ / ₂	—	101	—	—	—
Obligațiunile casei pensiunilor a 300 lei.	4%	Maiú—Noembre.....	277	—	27 ¹ / ₂	—	—	—
IMPRUMUTURI DE ORÁȘE								
Obligațiunġ ale comunei Bucurescî 1883	5%	Ianuarie—Iulie.....	90	—	89 ¹ / ₂	—	—	—
1884	5%	Maiú—Noembre.....	—	—	—	—	—	—
1888	5%	Iunie—Decembre.....	—	—	—	—	—	—
1890	5%	Maiú—Noembre.....	91 ¹ / ₄	—	90 ¹ / ₄	—	—	—
IMPRUMUTURI DE SOCIETĂȚI								
Scrisuri funciare rurale	5%	Ianuarie—Iulie	95 ¹ / ₂	—	94 ¹ / ₂	—	—	—
urbane Bucurescî	7%	Ianuarie—Iulie	102 ³ / ₄	—	102 ³ / ₄	—	—	—
Iași	5%	Ianuarie—Iulie	100 ³ / ₄	—	100 ³ / ₄	—	—	—
Obligațiunile societăței de basalt artificial	5%	Ianuarie—Iulie	90 ¹ / ₄	—	89 ¹ / ₄	—	—	—
	6%	Ianuarie—Iulie	81 ¹ / ₂	—	81	—	—	—
	6%	Ianuarie—Iulie	91 ¹ / ₂	—	91	—	—	—
ACȚIUNI								
Banca națională a României	Ultim divid.	VALÓREA NOMINALĂ	—	1670	—	1665	—	1668
Societatea de asigurare Dacia-România	88.45	500 lei întreg vérs.	—	407	—	405	—	407
Națională	35	200	—	415	—	410	—	—
reasigurare	36	200	—	—	—	—	—	—
română de construcțiuni și lucrări publice	16	200	200	—	190	—	—	—
de basalt artificial	—	250	—	127	—	124	—	—
pentru fabricarea hârtiei	30	250	290	—	280	—	—	—
Banca României	—	100	40	—	25	—	—	—
	—	200	—	—	—	—	—	—

M O N E T E	OFERITE		CERUTE		INCHEIATE		S C H I M B	CURSUL
	cu banġ gata	cu termen	cu banġ gata	cu termen	cu banġ gata	cu termen		
Napoleonul	—	—	—	—	—	—	—	—
Galbenul austriac	—	—	—	—	—	—	—	—
Coróna germană (marca)	—	—	—	—	—	—	—	—
Lira sterlină	—	—	—	—	—	—	—	—
Lira otomană	—	—	—	—	—	—	—	—
Imperialul rusesc	—	—	—	—	—	—	—	—
Florinul austriac de hârtie	—	—	—	—	—	—	—	—
Rubla de hârtie	—	—	—	—	—	—	—	—
Anr contra argint (agiul)	—	—	—	—	0%	—	—	—

C E R E A L E	Greutatea in libre	OFERITE		CERUTE		INCHEIATE	
		hectolitru	100 kilo	hectolitru	100 kilo	hectolitru	100 kilo
Grâu	60	9 ¹ / ₄	—	8.90	—	—	—
Porumb	60	7	—	6.25	—	—	—
Sécără	—	—	—	—	—	—	—
Ovéz	—	—	—	—	—	—	—
Orz	—	—	—	—	—	—	—
Rapită	—	—	—	—	—	—	—
Fasole obodată	—	—	10 ¹ / ₂	—	10	—	10

SCOMPTURI si AVANSURI	Banca națională	scompt	—	—	—	—	—	6%
	Casa de Depuneri și Consignațiuni	avansuri pe depozite de efecte sau lingouri	—	—	—	—	—	7%
		avansuri pe depozite de efecte	—	—	—	—	—	6 ¹ / ₂ %